

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 12, П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 12, FRIDAY, MARCH 24, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Мінус один...

Петро Часто

Уважний читач не міг не помітити, що в підписах під останнім „Зверненням” Ініціативної групи „Першого грудня” („Свобода”, 3 березня) відсутнє прізвище Семена Глузмана. Втім, не лише під останнім, але вже й під кількома переднішими.

Група утворилася в 2011 році, в переддень 20-річчя знаменитого першогрудневого Референдуму за незалежність України, – звідси і назва її, і головна мотивація діяльності, її зміст та спрямованість.

Що покликала групу до життя? Що спонукало людей з різних професійних сфер об'єднатися? Адже значення кожної з цих особистостей полягало саме в індивідуальних заслугах перед Україною. Як майстри своєї справи вони вже задовго до цього об'єднання вписані золотими буквами в українську новітню історію.

Педагог, „батько” відродженої Києво-Могилянської академії, Герой України В'ячеслав Брюховецький; швейцарсько-канадсько-український економіст, член Римського клубу Богдан Гаврилишин; академік, автор українських космічних програм Володимир Горбулін; колишній Верховний Архієпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир Гузар; академік, колишній співзасновник Народного Руху Іван Дзюба; колишній політв'язень, правозахисник і релігійзнавець Мирослав Маринович; колишній політв'язень, письменник і філософ Євген Сверстюк; академік, директор Інституту філософії ім. Григорія Сковороди Мирослав Попович; визначний фізик-теоретик і громадський діяч Ігор Юхновський; культуролог Вадим Скуратівський...

Достоїнстю є й біографія С. Глузмана – колишнього політв'язня, визначного вченого-психіатра, виконавчого секретаря Асоціації психіатрів України, члена Американського товариства психіатрів і Королівського коледжу психіатрів Великої Британії, автора Закону України „Про психіатричну допомогу”. Варто згадати, що на конті цього безкомпромісного радянського дисидента – бездоганно обґрунтоване спростування висновку влади щодо „психічної хвороби” генерала Петра Григоренка.

Отже, в кожному окремому випадку йшлося про людську честь і гідність, про винятковий моральний авторитет. В кожній країні є такі особистості, тільки не скрізь вони відчувають потребу об'єднуватися у групи. В Україні ж ця подія мала глибокий сенс: „регіоналі”, дорвавшись до влади, методично, за єдиним пляном, на всіх напрямках і на всіх рівнях руйнували українську незалежність. Треба було перепинити їм шлях. І був, як на інтелектуальне середовище, лише один засіб для цього – слово. Відразу ж перший програмний документ Групи, „Деклярація”, окреслив мету – утвердження вільного народу України,

(Закінчення на стор. 15)

„Чорна бухгалтерія” Партії Регіонів

Тетяна Якубович
Радіо Свобода

КИЇВ. – 21 березня народний депутат Сергій Лещенко оприлюднив документи про схему розрахунків Партії Регіонів з американським консультантом Полом Манафортом, який пізніше очолював виборчий штаб Дональда Трампа. Від початку історії про „чорну бухгалтерію” Партії Регіонів це перший факт, що свідчить про безгрішневий розрахунок з американським політехнологом, адже досі йшлося про те, що з фігурантами „амбарної книги” розраховувались готівкою.

С. Лещенко стверджує, що розкрив схему відмивання брудних українських політичних грошей, за якою їх переказували на рахунки П. Манафорта в американських банках. З договору, який оприлюднив С. Лещенко, випливає, що один з платежів П. Манафорта від Партії Регіонів пройшов через фірму „Neosom Systems Limited” на Белізі. Оформлювались гроші, сплачені за політехнологічні послуги, як продаж комп'ютерного обладнання. Потім гроші переказувались на рахунок банку „АзіяУніверсалБанк” у Киргизстані, а вже далі – до США.

За документом, П. Манафорт займався не консультуванням Віктора Януковича, а торгівлею, причому покупцем його товарів був белізський офшор з рахунком у середньоазійській столиці Бішкеку. Йдеться про платіж у 750 тис. дол. від 14 жовтня 2009 року, який фігурує в „амбарній книзі”.

На договорі про продаж комп'ютерної техніки, який демонструє С. Лещенко, стоїть підпис самого П. Манафорта. Цей документ, як стверджує депутат, з бюро, яке займала команда П. Манафорта у Києві, і його знайшли та передали депутатові наступні після П. Манафорта орендарі.

„Цей документ містить оригінальний підпис і печатку, це не копія, – сказав депутат. – Є підстави для кримінальної справи проти Манафорта у Сполучених Штатах, оскільки „відмиті” в Киргизстані гроші приходили на рахунок П. Манафорта, відкритий в „Wachovia Bank” в штаті Вірджинія, а сама трансакція здійснювалася в американських доларах, на розслідування цієї афери поширюється юрисдикція ФБР США”.

Речник П. Манафорта Джейсон Мелоуні 22

(Закінчення на стор. 13)

Президент Петро Порошенко: „Ми маємо об'єднати зусилля

Президент України Петро Порошенко на засіданні Ради регіонального розвитку. (Фото: Пресслужба Президента України)

КИЇВ. – 20 березня Президент України Петро Порошенко скликав п'яте засідання Ради регіонального розвитку і наголосив, що так звана блокада Донбасу мала негативні наслідки. Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) відклав ухвалення рішення щодо виділення чергового траншу – 1 млрд. дол., який потрібен для подальшого

поповнення золотовалютних резервів, утримання стабільності національної грошової одиниці, що стало б дуже потужним сигналом інвесторам.

П. Порошенко підкреслив, що українська вла-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Авдіївку обстрілюють танки

КИЇВ. – Бойовики застосовують важку артилерію на всіх напрямках, Авдіївку обстрілюють танки, заявив 20 березня речник Міністерства оборони України полковник Андрій Лисенко. Бойові дії 19 березня розгорнулися у Попаснянському районі. Також ворог порушив режим тиші в Станічно-Луганському районі та в Лобачевому. За добу сталося 12 обстрілів з боку противника. Бойовики влучили у приватний будинок в Авдіївці. Поранено 68-річну жінку. На Маріупольському напрямку бойові дії велися в Мар'їнському районі та на ділянці фронту Павлопіль-Широкине. Від початку бойових дій на Донбасі загинуло 2,629 воїнів, поранено 9,453 воїни. За даними ООН, станом на лютий 2017 року на Донбасі від початку конфлікту загинули понад 9,900 людей. („Укрінформ“, Радіо Свобода)

■ На телебаченні буде українська мова

КИЇВ. – 16 березня Верховна Рада ухвалила за основу законопроект про квоту для української мови на телебаченні. Якщо документ пройде друге читання, то кількість обов'язкового змісту українською мовою на загальнонаціональних телеканалах встановлять не менше від 75 відс., а на регіональних – 50 відс. „Опозиційний бльок“ та майже весь склад груп „Відродження“ та „Воля народу“ не дали голосів. Опоненти цієї ініціативи кажуть, що мовної проблеми в Україні немає, а спершу слід навести лад в економіці. Для більшості телеканалів буде нескладно прийняти цей закон, якщо його ухвалить у цілому, адже вони й так дотримуються його вимог, говорить Сергій Костинський, член Національної ради з питань телебачення та радіомовлення. Його відомство виявило, що серед найменш україномовних телеканалів – „Інтер“ та „Україна“. У них державною мовою звучить лише чверть програм. (Радіо Свобода)

■ Боротимуться з руйнуванням пам'ятників

ВАРШАВА. – 15 березня Київ і Варшава домовилися спільно боротися з актами вандалізму у місцях пам'яті, зокрема встановити систему відеомоніторингу там, де це можливо. Про це у Варшаві заявили міністри закордонних справ України і Польщі Павло Клімкін і Вітольд Ващюковський. П. Клімкін підкреслив, що акти вандалізму щодо українських і польських пам'ятників не є випадковими. „Ми працюємо над тим, щоб встановити кращий захист і говоримо про це, що нам не байдужа спадщина польського народу, як і полякам не байдужа спадщина українського народу“, – наголосив П. Клімкін. З початку цього року в Україні пошкоджено кілька польських пам'ятників, зокрема двічі у Гуті Пеняцькій на Львівщині. Водночас упродовж 2015-2016 років на півдні Польщі знищено або пошкоджено понад 10 українських місць пам'яті. В жодному з випадків вандалів не було затримано. Проте вістки про випадки руйнувань першими з'являлися в російських засобах масової інформації, що дає підстави стверджувати, що ці акти вандалізму координуються з Росії. („Укрінформ“)

■ У Чехії та Фінляндії підтримали Україну

КИЇВ. – 18 березня міністерства закордонних справ Чехії та Фінляндії з нагоди третьої річниці окупації Росією Криму висловилися проти анексії та на підтримку територіальної цілісності України. На підтримку України та Криму 18 березня виступила й Президент Литви Даля Грібаускайте. Анексію Криму не визнає міжнародна спільнота. Україна офіційно вважає Крим тимчасово окупованою територією. (Радіо Свобода)

■ У Чонгарі відкрили телевежу

ЧОНГАР, Херсонська область. – 17 березня у Чонгарі відкрили телевежу, яка діятиме на території Автономної Республіки Крим. Також розглядається можливість побудови ще однієї вежі на адміністративному кордоні з Кримом. Упродовж року кількість радіостанцій, які ведуть мовлення на Крим, буде подвоєна. Зараз на півострові діють шість українських телерадіокомпаній. (BBC)

ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА

Як Україна змінила залежність від російського газу на вугілля з Донбасу

Олександр Голубов

Ця весна стала черговим приводом для керівництва українського „Нафтогазу“ похвалитися важливим досягненням – ще одна зима минула без закупівлі російського газу. Минула без вчоргове обіцяної комунальної катастрофи.

Україна не замерзла, постачанню блакитного палива європейським партнерам нічого не загрожувало, а у сховищах залишилося досить газу, аби не радіти тому, що зима була холоднішою, принаймні з точки зору енергетичної безпеки.

Ще не так давно абсолютною нормою було вважати, що без газу з Росії Україна приречена на руїну. І комунальні господарства, і підприємства замерзнуть та перестануть функціонувати, якщо у Москві вирішать перекрити потік блакитного палива в Україну, альтернативи якому, як багатьма тоді вважалося, не було.

Водночас саме російський газ, що постачався в Україну, був, мабуть, найбільш важливим джерелом вітчизняної політичної корупції. За можливість контролювати „газові схеми“ вели боротьбу не на життя, а на смерть.

Бо той, хто „сидів на трубі“, отримував шалені гроші та політичну підтримку Кремля – ресурс, який і зараз дозволяє багатьом успішно функціонувати в українському політикумі, а тоді він просто був тим, що англійською мовою називають словом „kingmaker“ – те, що робить королем.

Зрозуміло, що Кремль викидав ці гроші не просто так, – платою за це була лояльність та готовність допомагати у деконструкції української державності. Саме з „газової шинелі“ вийшли найбільш одіозні представники режиму Віктора Януковича, саме в неї так хотіли вскочити найбільш одіозні представники колишньої опозиції. Усі вони і тепер готові зважати на інтереси того, хто може запропонувати великі гроші, набагато більше, ніж інтереси тієї країни, майбутнє якої їм на

словах так „болить“.

Таким чином разом з економічною залежністю було ліквідовано і інструмент політичного шантажу. Шантажу, що був набагато більш комплексним, ніж прості погрози перекрити газ, – це були погрози перекрити кисень багатьом українським провідним політикам.

Та перерізана газова пуповина змінилася пуповиною вугільною. І хоча йдеться тепер нібито про юридично українську територію та юридично зареєстровані за українськими законами підприємства, цим зараз важко когось обдурити. Блокада активістів та привласнення майна вітчизняних олігархів на окупованих територіях добре показали, що йдеться про такий самий засіб тиску на українську економіку – вугілля, „альтернативи якому немає“.

Але так само, як і з газом, йдеться не лише про загрозу українській економіці чи українським домогосподарствам. Найважливіше тут те, що вже зараз є українські підприємці та українські політики кривно зацікавлені у збереженні нової пуповини. Пуповини, через яку поступають такі важливі для них ресурси і на яку Кремль може щохвилини наступити, аби перекрити цим людям кисень та змусити їх врахувати російську думку.

Зрозуміло, що, як і з газом, рішення проблеми неможливо досягнути миттєво, як того зараз вимагають бльокадники. Але ця бльокада, попри всю її сумнівність, важлива тим, що показала – залежність від окупанта може в будь-який момент мати катастрофічні для України наслідки. Якщо влада не зрозуміє це попередження і не змусить себе позбутися нової залежності, це також матиме катастрофічні наслідки. Але вже для самої влади.

Еспресо ТВ

Олександр Голубов – український експерт з енергетичної галузі, Київ.

ІСТОРИЧНІ РЕФЛЕКСІЇ

Два німці, дві життєві позиції

Юрій Касьянов

30 січня 1933 року Адольф Гітлер був призначений рейхсканцлером Німеччини. Очільник нацистів, автор „Mein Kampf“, що відкрито висловлював територіальні претензії до сусідів, не приховував своєї ненависті до євреїв, популіст і реваншист – і він же керівник найбільшої парламентської фракції, улюбленець жінок, вождь мільйонів.

Як таке могло статися у великій європейській країні? Прийшовши до влади легальним шляхом, через демократичні процедури, А. Гітлер дуже швидко поклав край самій демократії – узурпував владу, запровадив цензуру, заборонив інші партії, крім нацистської, запроторив незгодних у концтабори. Того ж 1933 року штурмовики спалили всі книжки Еріха Марії Ремарка. Романи „Три товариші“, „На Західному фронті без змін“, які принесли письменникові світову славу, нацисти оголосили „зрадницькою літературою“, що очорнює пам'ять про німецьких героїв Першої світової війни. Ще в 1931 році Е. М. Ремарк номінували на Нобелівську премію з літератури, однак, впливовий „Союз німецьких офіцерів“ зміг натиснути на Нобелівський комітет, стверджуючи, що роман „На Західному фронті без змін“ ображає почуття німецьких вояків. Але ж сам Е. М. Ремарк і був тим німецьким вояком, героєм роману, що воював, як і А. Гітлер, у Першій світової війні і, як і А. Гітлер, був поранений на цій війні!

Двоє людей, як і мільйони інших німецьких чоловіків та жінок, пройшли через цю війну, здобули один і той самий досвід, але по-різному його інтерпретували й по-різному використали. Е. М. Ремарк став антивоєнним письменником; його герої – чесні, вільні люди, що зневажають рабів і засуджують насильство над особистістю. А. Гітлер став фюрером Німеччини; його штур-

мовики й есесівці не знали жалю; його піддані не сумнівалися в його політиці. Рабське, невідне існування в Тисячолітньому Рейхові компенсувалося економічними успіхами та перемогами на фронтах. У цьому й був секрет успіху А. Гітлера: він використовував відчуття національного пригноблення німців після поразки у Першій світової війні; поставив під рушницю ветеранські організації, які жили очікуванням реваншу; пообіцяв німцям добробут, славу, гордість – усе те, чого не міг обіцяти їм Е. М. Ремарк.

Так і в нинішній Україні. Голосу розуму майже не чути. Ображене почуття національної гідності після втрати Криму та окупації Донбасу рухає пасіонаріями, багато яких уже пройшли через АТО і здобули бойовий досвід. Жадібність „еліт“, безпорадність влади, економічний колапс, неймовірний розрив між бідними і багатими озлоблюють небайдужі серця.

Як і в Німеччині 30-их років 19 століття, в Україні вже довгий час немає справжніх національних провідників, немає чесної політики й немає чесних виборів. Благодатний ґрунт для приходу до влади авантюристів і пройдисвітів – новоявлених фюрерів нації. Для них – чим гірше, тим краще: на праведних емоціях людей легко будувати „новий порядок“. Солодкі промови біснунатого Адольфа обернулися десятками мільйонів трупів на полях Другої світової війни, мільйонами закатованими в таборах смерті.

А. Гітлер наклав на себе руки 30 квітня 1945 року.

Е. М. Ремарк помер 25 вересня 1975 року у вільній, демократичній Європі, яку, зокрема, побудували і його книжки, що вчили людей думати.

„Дзеркало тижня“

Юрій Касьянов – український доброволець, Київ.

ПОЛІТИЧНА ПРОГНОЗА

Третій похід Путіна в Україну

Андрій Піонтковський

Після того, як Росія зробила цілий ряд кроків з фактичного визнання суб'єктності окупованих територій — визнання паспортиків, офіційне запровадження російського рубля, замикання економіки на Росії — стає зрозумілим, кому належала ініціатива зриву Мінських угод. І вся дипломатична боротьба в останні три роки велася перед Заходом: „Хто основний порушник?“. Тому що з самого початку було ясно, що Мінські угоди не будуть виконані, що Москва не збиралася ні виводити війська, ні передавати контроль над кордоном. І Україна не збиралася йти на той плян Володимира Путіна, на легітимацію цих бандитських територій і вштовхування їх в політичне тіло України.

Українське керівництво проявило досить витримки, оскільки це було дуже важливо. Адже Франція та Німеччина — союзники України, і вони надавали дуже велике значення Мінським угодами, три роки вважаючи себе миротворцями. І те, що Росія першою пішла на таку різку відмову від букви і духу Мінських угод, це позитивно з точки зору того, як це сприймуть Німеччина та Франція. І це саме те, що потрібно Україні.

Що стосується рішення про офіційну блокаду окупованих територій Донбасу — це дуже правильний крок, засвідчування того, що гра в Мінські угоди закінчена, що Росія не плянувала їх виконувати і тепер порушує. Це веде до більш реалістичного визнання ситуації Україною. Тепер є всі підстави розглядати ці території як тимчасово окуповані, так само, як і Крим.

Це позитивне зрушення. І для В. Путіна — це момент, коли він зрозумів, що операція „Новоросія“ провалилася, російське населення України не підтримує „руський мір“, українська армія стала досить дієздатною, основну частину країни неможливо захопити силою. Ось він і обрав наступну стратегію — розкладання країни з допомогою заштовхування в її територію керованих бандитами, підконтрольних Москві, Луганську і Донецьку „народних республік“. І йому вдавалося організовувати певний тиск Франції та Німеччини на Київ. Наприклад, коли ті змушували Україну змінити законодавство, вживати заходів щодо федералізації, та мало не проводити вибори.

З кроків, що зробила Москва, зрозуміло, що вона буде робити далі. Кремль припинить всі фальшиві розмови про відновлення територіальної цілісності України і стане підвищувати суб'єктність цих територій. Тим самим все відвертіше показуючи агресивну природу своєї політики. Я думаю, що Москва змінить керівництво в цих республіках. Не випадково зараз відроджуються політичні трупки Віктора Януковича та Миколи Азарова, і взагалі стануть стверджувати, що влада в Донецьку — це і є законна влада України, а все, що знаходиться поза цими територіями — це ось такі бунтівні території під контролем путчистів, які при-

йшли до влади в результаті воєнного перевороту.

Ось приблизно в таку гру буде грати Москва, вже відверто допомагаючи новим територіям, економічно і військово.

Я не виключаю, що вони офіційно звернуться по допомогу до Москви, і вона їм її надасть. В тому числі, військову. Не випадково гра останнього часу з боку Москви, мовляв, нібито не було листа В. Януковича з проханням ввести війська. Це робиться для того, щоб з таким листом звернулася влада цього нового суб'єкта. Дуже вчасно, до речі, помер Віталій Чуркін, за повідомленнями з Вашингтону, отруєний в російській резиденції. Тому що В. Чуркін зачитував цей лист В. Януковича перед Радою Безпеки ООН. А зараз Москві важливо зобразити, що листа не було, В. Чуркіна не було і запитати нема кого.

Починається третій етап путінського походу на Україну. Перший — спроба створення Новоросії — провалився, другий — заштовхнути Луганську і Донецьку „народні республіки“ в Україну і змусити Київ прийняти нову Конституцію, по суті знищивши свою державу, теж провалився. І ось зараз третій етап — відверта підтримка цієї території, визнання суб'єктності, підвищення рівня воєнних провокацій. Я не думаю, що в Москві дійдуть до божевілья військового походу на Київ. Але ж вожді цих територій весь час повторюють, що вони керують всією Донецькою і Луганською областями. Тобто це не буде просто Придністров'я, це буде Придністров'я з невідзначеною межею, яку Москва буде весь час намагатися розширювати. Ось такий новий етап. Третій похід В. Путіна в Україну.

Для Росії — це, звичайно, величезне економічне навантаження, яке негативно позначиться на подальшій стагнації економіки. І це вже відверта агресія, яка викличе політичну реакцію з боку Заходу. Це — ціна, яку В. Путін буде платити за свою авантюру. Він же не хоче від неї відмовитися. Піти з Донбасу в період початку президентської кампанії, це для нього немислимо.

І взагалі, схоже, що в цей рік виборів йому нічого запропонувати виборцям, окрім нових імперських марень. З точки зору економіки і життєвого рівня показати нічого. І розширення суб'єктності на Донбасі — не єдиний його напрям. Одночасно оформляється анексія Південної Осетії, загроза нависає над Білоруссю, ведеться зовсім явна інформаційна війна проти Олександра Лукашенка, якого вони 25 років не можуть змусити вступити в Російську Федерацію. Плюс зав'язується якась абсолютно божевільна авантюра в Африці. Все це кроки В. Путіна до розвалу російської держави.

„Високий замок“

Андрій Піонтковський — російський політолог, опозиційний до режиму путінського Кремля, Київ.

Гра Путіна в контексті мінської безвиході

Віктор Андрусів

Мінськ — у глухому кутку. Він просто вичерпався, і шансів реанімувати його практично немає. Від самого початку ключовою функцією Мінська був час, і кожна зі сторін намагалася використати його на свою користь. Україні був потрібний „таймаут“ після серйозних поразок на фронті, Росії потрібне було поле маневру, щоб переформатувати міжнародне середовище під себе. Захід же вхопився за Мінськ як за рятівну паличку проти ескалації конфлікту. Втім, тільки відверті мрійники могли думати, що ці домовленості будуть виконані.

Ситуація кардинально змінилась. Україна передихнула, але додатковий час, на жаль, не використовується ні на реформи, ні на значне посилення армії. Володимир Путін чекав на пере-

форматування взаємин після перемоги Дональда Трампа, але поспішність росіян поховала цю перспективу на найближчий час. В Європейському Союзі теж бажані перемоги популістів раптом стали примарними, а скасування санкцій вже навіть не видається реалістичним.

Час став непотрібний жодній зі сторін. Тому в цьому цейтноті росіяни будуть змушені переходити до нових активних дій.

Стратегічна гра на загальну дестабілізацію

Загальна дестабілізація в Україні залишається одним з ключових політичних рішень для В. Путіна. Проте варіанти розхитати ситуацію зсередини, в умовах постійної фінансової і політичної підтримки Заходу — не спра-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Незаконно оселяли мігрантів

КИЇВ. — 10 березня співробітники Служби безпеки України разом з поліцією припинили дії „центру“ незаконної легалізації мігрантів на Київщині. Організатором був мешканець Луганської області, якого 10 березня затримали у Харківській області з великою кількістю підроблених печаток та штампів державних органів. „Центр“ функціонував з 2014 року і займався незаконною легалізацією мігрантів з Африки та Південної Азії. Для них виготовляли підробні візові документи, посвідки на проживання, документи про освіту. „Виробництво“ документів здійснювали в одній з квартир у Фастові. (BBC)

■ Росія передала 12 засуджених

БІЛГОРОД, Росія. — 17 березня Росія передала Україні з місць відбування покарань в анексованому Криму 12 засуджених. Передання відбулося на контрольно-пропускному пункті „Гоптівка“ Білгородської області. Мова йде не про політв'язнів. Це люди, які були засуджені українськими судами й мають право повернутися на територію України. (BBC)

■ Савченко стріляла на Донбасі

КИЇВ. — 17 березня голова Служби безпеки України (СБУ) Василь Грицак повідомив, що народний депутат України Надія Савченко підтвердила інформації про свою участь у спільних з бойовиками угруповання „ДНР“ стрільбах на окупованій території Донбасу. Співробітники СБУ вже проводили допит Н. Савченко через її перебування на непідконтрольній території. На більшість запитань, які ставив слідчий, вона відмовлялася відповідати. Але водночас підтвердила участь у стрільбах разом з учасниками незаконних збройних формувань. СБУ перевіряє інформацію щодо можливого підбурювання Н. Савченко українських військових до акцій непокорі, намовляння українських військових „йти на Київ“. (Радіо Свобода)

■ Названо умови зняття блокади

КИЇВ. — Блокада тимчасово окупованих територій Донбасу може бути припинена тільки після повернення власникам і під юрисдикцію України захоплених Росією і її маріонетками підприємств, заявив 20 березня Президент України Петро Порошенко на засіданні Ради регіонального розвитку. „Внаслідок блокади Україна втратила останню сферу впливу на ці території, — сказав він. — Для тих, хто хоче подарувати ці землі Путінові — це абсолютно прийнятна стратегія. Для тих, хто хоче, щоб ці підприємства і ця стратегія була якою-рем, який тримає окуповані території надією повернутися Україні, це питання життя і смерті“. П. Порошенко також назвав блокаду учасниками „блокадного“ руху на чолі з деякими народними депутатами спецоперацією в інтересах держави-окупанта Росії. („Українська правда“)

■ Оприлюднено справу Сташинського

КИЇВ. — 18 березня Служба зовнішньої розвідки України виклала в інтернет сім томів „Справи оперативної розробки агента КГБ Богдана Сташинського“, який убив провідників ОУН Степана Бандеру та Лева Ребета. Розсекречені документи дають змогу відстежити методи роботи КГБ, зрозуміти, як радянські спецслужби боролися з українським підпіллям, дізнатися, як навчали „агентів“ та як фінансували утримання їхніх родин. „Справу Сташинського“ зроблено доступною на виконання Закону України „Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років“. (Радіо Свобода)

■ Облили фарбою пам'ятник Олені Телізі

КИЇВ. — 18 березня невідомі особи залили червоною фарбою пам'ятник Олені Телізі, встановлений на території Бабиного Яру. Біля пам'ятника виявили п'ятилітрове пластикове відро, пакет та будівельну рукавицю із залишками червоної фарби. Київський міський голова Віталій Кличко пообіцяв відновити пам'ятник О. Телізі у найближчій години і свого слова дотримав. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Генерал скритикував молоде покоління

ЛОНДОН. — Колишній директор Агенції національної безпеки (NSA) й Центрального розвідувального управління (CIA) Майкл Гейден скритикував наймолодше покоління американців, так званих „міленіалс“ (народжених у 1980-2000 роках). У інтерв'ю для Бі-Бі-Сі 8 березня 71-літній чотиризірковий генерал у відставці сказав, що „вони просто інакше розуміють слова льоальність, таємниця, прозорість, ніж моє покоління“. М. Гейден говорив це день після того, як відома організація „Вікілікс“ опублікувала тисячі сторінок викрадених засекречених документів про кібератаки проти ЦРУ. („The Washington Times“)

■ НАТО збільшило видатки на оборону

БРЮСЕЛЬ. — Видатки на оборону європейських союзників НАТО збільшилися минулого року вперше за сім років. Про це альянс повідомив 13 березня. США видали минулого року на оборону 3.61 відс. свого Внутрішнього валового продукту (ВВП) порівняно з 3.58 відс. у 2015 році. Країни НАТО видали 1.47 відс. свого ВВП на оборону в 2016 році, а 1.44 відс. рік раніше. Серед 28 країн НАТО тільки чотири досягли в 2016 році бажаних 2 відс. видатків на оборону: Естонія, Греція, Польща й Британія. Франція мала 1.79 відс., а Німеччина 1.2 відс. („Reuters“)

■ США обговорили озброєння союзників

СЕУЛ. — Державний секретар США Рекс Тілерсон відмовився виключити можливість надання зброї – включно з ядерною – союзникам США в східній Азії, щоб запобігти північнокорейській агресії. В ексклюзивному інтерв'ю 17 березня для „Факс Ньюз“, він сказав, що політика дипломатії щодо Північної Кореї впродовж останніх 20 років провалилася і тому світ потребує нової стратегії. „Дозвольте мені дуже виразно висловитися: політика стратегічної терпеливості закінчилася“, – заявив він. („Fox News“)

■ Війська Великобританії в Естонії

ТАЛЛІН. — Секретар оборони Великобританії Майкл Фалон сказав, що висилка 800 воєнослужбовців країни до Естонії є „оборонним розгортанням“ військ для того, щоб запобігти російській агресії в Прибалтиці. Це є частиною довготривалого зобов'язання Великобританії запобігти якій-небудь загрози з Росії внаслідок напруження між Естонією та Росією після конфлікту в Україні. Міністер оборони Естонії Маргус Цагкна 17 березня привітав вояків Великобританії в країні. Розгортання військ Великобританії в Естонії є однією з чотирьох чергуючих операцій НАТО в східній Європі, разом з канадськими, американськими й німецькими/бельгійськими військами, які будуть вислані до Латвії, Польщі й Литви, відповідно. („International Business Times“)

■ Затримано пекарів через брак хліба

КАРАКАС. — Через брак хліба, довгелезні черги та народне незадоволення марксистський уряд Венесуели почав затримувати пекарів і захоплювати їхні підприємства. Національний начальник оборони соціоекономічних прав сказав 26 березня, що затримано чотирьох пекарів і захоплено два підприємства. Уряд звинувачує пекарів, що вони є частиною „економічної війни“ з метою дестабілізування країни, тому що вони пекли солодкі булки та інші спеціальні вироби, а не хліб. („Miami Herald“)

■ В Білорусі затримано „провокаторів“

МІНСЬК. — Президент Білорусі Олександр Лукашенко сказав 21 березня, що 20 осіб заарештовано в країні за намагання створити „озброєну провокацію“. Він додав, що вони тренувалися в сусідній Україні та отримали гроші від Польщі і Литви. Останнім часом тисячі осіб демонстрували проти нового закону, згідно з яким особи, котрі працюють менше ніж половину часу і не зареєструються, мусять заплатити 250 дол. кари. Денис Малянцов, голова Білоруського інституту стратегічних студій, сказав, що влада хоче дискредитувати демонстрантів, нібито це чужа провокація, а не публічне незадоволення. („Fox News“)

США засуджують російську окупацію Криму

Виконуючий обов'язки речника Державного департаменту США Марк Тонер 16 березня зробив вміщену нижче заяву про підтвердження підтримки Сполученими Штатами суверенної і цілісної України на третю річницю проведеного Росією кримського „референдуму“.

Три роки тому Росія вторглася до Криму і окупувала його. Потім Росія влаштувала незаконний референдум, на якому жителі Криму примусово мали зробити свій вибір, в той час як важко озброєні іноземні військові формування окупували їхню територію. Сполучені Штати не визнають ні російський „референдум“ від 16 березня 2014 року, ні російську спробу анексії Криму та подальше порушення міжнародного права. Ми знову підтверджуємо свою прихильність суверенітетові і територіальній цілісності України.

За останні три роки російська окупаційна „влада“ в Криму розгорнула кампанію придушення інакомислення. В окупованому Росією Криму моніторинг дотримання прав людини задокументував насильницькі зникнення, позасудові вбивства, тортури і каральні психіатрич-

ні госпіталізації. Кримські татари, етнічні українці, проукраїнські активісти і незалежні журналісти піддавалися політично мотивованим переслідуванням і продовжують стикатися з постійними репресіями. Російська окупаційна „влада“ примусила замовкнути і закритися неурядові організації і незалежні засоби масової інформації, постійно відмовляє міжнародним спостерігачам у доступі на півострів. Ми закликаємо Росію припинити свої спроби придушити свободу слова, мирних зібрань, асоціацій і релігії.

Крим є частиною України. Сполучені Штати знову засуджують російську окупацію Криму і закликають до її негайного припинення. Наші санкції, пов'язані з Кримом, будуть залишатися в силі, поки Росія не поверне контроль над півостровом України.

ТОЧКА ЗОРУ

Місія – повернути Крим

Андрій Клименко

В Україні стратегії виробляють не органи влади, а суспільство. Ще в травні 2014 року ряд громадських організацій, серед яких – правозахисні, Меджліс, „Майдан закордонних справ“, зформулювали стратегію повернення Криму. Вона передбачає економічну війну, блокаду, санкції проти Росії, блокування Росії у міжнародних організаціях, посилення військової присутності НАТО в Чорному морі тощо. І саме громадянське суспільство ці кроки реалізувало, в деякій частині — з підтримкою окремих осіб в органах державної влади.

Наприклад, про необхідність відтворення кримськотатарської автономії в Криму йшлося ще три роки тому. І що б там не робила українська влада (а вона саме НЕ робить), цей процес триває. Ще три роки тому ми радили відтворити всі органи влади Криму на неокупованій території: Раду міністрів, прокуратуру, міліцію, Службу безпеки України тощо. Рада міністрів ще не відновлена, але, внаслідок тиску громадянського суспільства, вже є прокуратура Автономної Республіки Крим, Служба безпеки АР Крим та Міністерство внутрішніх справ Криму.

Звичайно, якби була стратегія держави з деокупації Криму (а її і досі немає), все відбувалося б інакше. І немає адекватного пояснення, чому за три роки влада не розробила таку стратегію, і кому це вигідно.

Втім, процес іде. Блокада Криму діє з кінця 2015 року. Вона завдала великої шкоди Росії, яка зазнала багатомільярдних втрат бюджету. В результат Крим став дуже-дуже-дуже важким тягарем для Російської Федерації і лишатиметься таким. Санкції проти Росії через анексію Криму зберігаються, попри велику кампанію з участю авторитетних у минулому людей (таких, як Генрі Кісінджер, а також наших „консервів“, як Віктор Пінчук та інші), спрямовану на те, щоб закласти всіх знаходити спільну мову з Росією. Так не вийшло.

Не виправдалися і сподівання Москви на Дональда Трампа. Адміністрація Д. Трампа зараз займає чітку й адекватну та сприятливу для України позицію щодо Криму — санкції будуть зберігатися. Раз США заявили про те, що санкції, запроваджені через анексію Криму, будуть зберігатися, то ніяка європейська спільнота жодні санкції не скасує. Санкції Сполучених Штатів розповсюджуються на інших агентів-посередників з європейської спільноти, з країн СНД — якщо якась компанія „засвітілася“ в торговельній, інвестиційній або іншій схемі у взаєминах з Кримом, вона автоматично потрапляє під санкції США. Цього ніхто не хоче, тому що США, на відміну від структур ЄС, мають дуже ефективну систему реагування на такі порушення.

Проте, жодні анексії та війни не вирішуються ні санкціями, ні перемовинами, ні заявами, ні резолюціями. Ми можемо повернути Крим тільки двома шляхами (а зараз це вже стосується не тільки Криму, але й Донбасу). Перший шлях — без війни:

коли держава-агресор, держава-окупант опиниться в такому стані, коли вона, через свої внутрішні проблеми, буде не в змозі утримувати окуповані території. Тут ми знову повертаємося до питання санкцій проти Росії та їхнього тривання. Нещодавно в Конгресі США відбулися чергові слухання, і конгресмени з Республіканської та Демократичної партій були єдині в тому, що санкції проти Росії треба посилювати.

В моєму виступі у Вашингтоні в 2015 році я говорив, що путінська Росія — це більша загроза, ніж ІДІЛ. На мене дивилися з сумнівом. А в Європі мені просто не вірили. Тепер ми бачимо, що ситуація змінилася. За останні шість місяців прийнятий цілий пакет серйозних резолюцій і Європарламенту, і ООН, і Європейської Ради, і Організації безпеки та співробітництва в Європі тощо, які свідчать, що західний світ починає розуміти загрозу Росії. Це треба підтримувати і про це розповідати.

Сьогодні потрібно якомога більше розповідати про те, що мілітаризація Криму, яка відбулася за час окупації його Росією, була головною метою захоплення півострова. Той ракетний потенціал, який розміщений в окупованому Криму, завдяки крилатим надзвуковим ракетам, має радіус дії 2,500 кілометрів. Тобто він накриває всю Європу. І нам треба показувати, що анексія Криму Росією створює загрозу для всього західного світу.

Крім того, за три роки окупації Росія зробила Крим учасником сирійської війни. Наприклад, з Криму до Сирії, до Тартуса, йде військова техніка. Ракетний комплекс „Бастіон“, який у перші місяці окупації перекинули до Криму з Краснодарського краю, нещодавно був перекинутий до Сирії (а у Криму з'явився новий, такий самий). Кримська бригада морської піхоти Чорноморської флотії, яка брала активну участь в окупації Криму, блокуванні наших військових частин і т.д., зараз воює у Сирії і вже має цинкові гроби звідти.

Сьогодні потрібно якомога більше розповідати про те, що мілітаризація Криму, яка відбулася за час окупації його Росією, була головною метою захоплення півострова. Все це - міжнародний злочин. Адже у війну бозна-де, у Сирії, за декілька тисяч кілометрів від Криму, втягнута окупована територія. Тобто, і Україна втягнута в ту війну.

Другий шлях — військове звільнення Криму. Це суто гіпотетичний шлях, тому що наразі ніхто в світі не буде воювати з ядерною державою. Тож це велика дилема, великий виклик для світової цивілізації, бо потрібно знайти якісь важелі військового впливу на ядерну державу. Важелі, які б зробили неможливими дії Росії у сфері електроніки, зв'язку, програмного забезпечення, елементної бази. Також це можуть бути заходи у фінансовій сфері, у галузі міжнародних розрахунків, в тій же системі „Swift“.

На щастя, за останні два-три місяці вже є інформація з західного світу, що вони починають це усвідомлювати і починають над цим працю-

(Закінчення на стор. 5)

Йосип Зісельс: Не можна торгувати національною безпекою України

КИЇВ. – Українське суспільство активно обговорює рішення Ради національної безпеки і оборони (РНБО) припинити транспортне сполучення з територіями Луганської і Донецької областей, непідконтрольними Києву. Зокрема голова Конфедерації єврейських організацій та громад України Йосип Зісельс на зустрічі з журналістами 17 березня в українській столиці назвав це рішення „компромісом влади перед суспільством“.

„Як від великого айсбергу навесні відколюються брили й рушають у велике плавання, так і від останньої Російської імперії протягом ста років відкололися майже 15 таких брил. Це стається, коли ідентичність сягає певного рівня. У нас носієм цієї нової ідентичності є громадянське суспільство. Але державний апарат дуже консервативний. Він зберіг елементи навіть не радянської, а ще часів Російської імперії — колоніальність. І дуже важко змінюється. Ця різниця між українською ідентичністю, яка розвивається за законами громадянського суспільства, й державним апаратом приводить нас до революцій у 2004-му та 2013-му. Зараз вона також суттєва“ – говорить Й. Зісельс.

„Тому рішення Ради національної безпеки і оборони тимчасово припинити транспортне сполучення з непідконтрольними територіями Донбасу – це намагання влади хоча б частково відповідати вимогам громадянського суспільства, яке є основним чинником руху до європейської цивілізації“, – пояснює він.

На його думку, Україні потрібно брати приклад з Ізраїлю.

„Не можна торгувати національною безпекою. Україна має відчутти загрозу своєму існуванню і не звертати увагу на деякі голоси, навіть з Заходу. Як це робить Ізраїль. Він стає в опозицію навіть до всього світу. Ніякі компроміси неможливі, бо це шлях до поразки й знищення держави“, – вважає Й. Зісельс.

15 березня на засіданні РНБО Президент Петро Порошенко запропонував повністю зупинити транспортне сполучення з окупованими районами Донбасу. РНБО підтримала цю пропозицію. Силовикам наказали негайно припинити переміщення вантажів через лінію розмежування.

„Газета по-українськи“

Націоналісти почали „хрестовий похід“ проти влади

КИЇВ. – 16 березня провідники трьох націоналістичних партій Олег Тягнибок, Андрій Білецький та Андрій Тарасенко підписали й представили Національний маніфест.

„Національний маніфест – це стратегічний плян розбудови Української держави. Ми зібралися задекларувати, що є консолідована сила українських націоналістів, і ми не дамо грабувати країну. Не дозволимо баригам і олігархам знищити Україну. Ми не дамо Москві чи будь-кому іншому забирати нашу територію і змінювати нашу державну карту. Коли влада буде належати націоналістам – ми зреалізуємо цей маніфест. Напрацювання для цього в нас є вже зараз у вигляді законопроектів, однак, теперішня влада не здатна їх ухвалити“, – сказав голова Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ О. Тягнибок.

„Вперше в історії України націоналісти об'єднують свої зусилля не довкола виборів, а навколо основоположних для націоналізму речей — ідеї та чину. Тому вірю, що цей момент буде історичним“, – говорив керівник „Правого сектору“ А. Тарасенко.

„Цей маніфест зачіпає питання нового геополітичного вибору: не Схід, не Захід, а Україна. Нового безпекового рівня: ядерна зброя, територіальна армія, інші принципи безпеки нашої країни, питання соціальної справедливості та нового підходу до влади – як до обов'язку, а не права. Це маніфест боротьби, з якого ми починаємо свій хрестовий похід проти цієї влади й системи – за нову українську Україну“, – заявив голова „Національного корпусу“ А. Білецький.

У маніфесті 20 пунктів. Ключові з них: Україна повинна спрямувати зусилля на створення Балто-Чорноморського союзу, повернути ядерний статус, розірвати дипломатичні взаємини з Росією. Об'єднані націоналістичні сили плянують запровадити в державі процедуру імпичменту президента і відкликання депутатів.

Документ також підписали голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь, голова Організації Українських Націоналістів Богдан Червак та керівник організації „С14“ Сергій Мазур.

„Газета по-українськи“

Президент Петро...

(Закінчення зі стор. 1)

да зробила багато у проведенні реформ, переконала МВФ у підтримці українського варіанту пенсійної реформи, що не передбачає напряду підвищення пенсійного віку.

Президент П. Порошенко переконаний, що Україна демонструє позитивний розвиток за всіма напрямками проведення реформ: підвищення рівня мінімальної платні та її впливу на підприємництво і бюджет, відновлення банківського кредитування, децентралізації, розвитку дорожньої інфраструктури, реформи системи охорони здоров'я та змін у загальній середній освіті.

Ще півтора роки тому ситуація в Україні була такою, що про перспективи розвитку можна було лише мріяти. „Зараз вже є підстави говорити про те, що почалося реальне відновлення економіки і є можливість починати перехід від тактики виживання до спільної державної стратегії розвитку“, – підкреслив президент.

Місія – повернути Крим

(Закінчення зі стор. 4)

вати. В Чи сприяють поверненню Криму позови України проти Росії в міжнародні суди? Війни не зупиняються в судах, і анексовані території там не повертаються. В судах не зупиняється агресія. Але такі суди потрібні, бо вони створюють загальне тло, на якому нашим західним колегам легше приймати військово-політичні рішення.

Глава держави зазначив, що всі українські уряди не мали іншого вибору, ніж йти на дуже жорсткі, принципові й непопулярні кроки. Ці заходи узгоджувались з міжнародними фінансовими організаціями, які підтримали Україну у цей складний час. Ці кроки були надзвичайно важкими для людей, але без них було б набагато важче.

„Безвідповідальні політикини стверджують, що гроші МВФ проіде, вкрадені, або використані не за призначенням. Це суцільна, тотальна і безвідповідальна брехня. Кожна копіячина, яку Україна отримала від МВФ, дбайливо зберігається“, – наголосив П. Порошенко. Але позитивні тенденції покищо не відчутні для переважної більшості українців. Досягнуті результати ще не призвели до покращення рівня життя людей. В цьому пляні зроблено лише перші кроки: підвищено мінімальну платню до рівня 3,200 грн., збільшено платні лікарів та вчителів, витрати на дорожнє будівництво, зросли фінансові можливості розвитку місцевих громад.

Прес-служба Президента України

Тобто, суди самі по собі не призведуть до повернення Криму. Але якщо ці суди будуть після того, як Росія потрапить у якісь економічні внутрішні чи міжнародні катаклізми, таке повернення стане можливим.

УНІАН

Андрій Клименко – директор Кримського департаменту Громадсько-політичної п'ятформы „Майдан закордонних справ“, головний редактор сайту „BlackSeaNews“, Kuiv.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Що думають американці про свою країну?

ЧИКАГ'О. — Агенція новин „Асосіейтед Прес“ разом з Національним дослідчим центром опінії (NORC) при Чикагзькому Університеті оприлюднила 3 березня висліди опитувань американців про свою країну. 76 відс. вважають, що США мають „унікальну властивість“, яка робить цю країну найкращою у світі, 71 відс. думають, що Америка „втрачає свою національну ідентичність“, 47 відс. бачать „велику загрозу“ для США з боку нелегальних емігрантів, 25 відс. бачать „помірковану загрозу“. („The Washington Times“)

■ Скільки треба грошей на пенсію?

ВАШІНГТОН. — Приблизно 41 відс. американців поважно застановлялися над тим, скільки їм потрібно грошей, щоб відійти на пенсію. Інститут дослідження пільг працівників (Employee Benefit Research Institute) оприлюднив 21 березня висліди свого 27-го річного опитування. Хоч 37 відс. тих, які обчислили, скільки їм буде треба, щоб піти на пенсію, прийшли до висновку, що їм треба буде принаймні 1 млн. дол. (дві третини сказали про 500 тис. дол.), тільки 10 відс. мають якийсь формальний плян, як це зробити. Майже половина респондентів сказала, що мають менше, ніж 25 тис. дол., заощаджених на пенсію, а 24 відс. – менше, ніж 1,000 дол. Тільки 18 відс. впевнені, що зможуть вигідно проживати на пенсії, але майже 40 відс. – не дуже або взагалі не впевнені в цьому. („U.S. News & World Report“)

■ Звіт про Ізраїль спричинив резигнацію

БЕЙРУТ, Ливан. — Голова агенції ООН, яка сприяє розвиткові в арабських країнах, зрезигнувала 17 березня після того, як вона відмовилася відтягнути офіційний звіт, в якому є висновок, що Ізраїль створив „апартеїдний режим“ расової дискримінації, який дискримінує палестинців. Звіт був швидко і різко скритикований Ізраїлем. Голова цієї комісії Ріма Халаф, котра була одним з генеральних підсекретарів ООН, оголосила свою резигнацію на швидко скликаній пресовій конференції в столиці Ливану, кажучи, що вона на могла знести натиску на неї зі сторони Генерального секретаря ООН Антоніо Гутереса, щоб відкликати звіт. Вона додала, що звіт „науково й згідно з міжнародним правом приходить до висновку, що Ізраїль створив апартеїдний режим“. Резиганцію Р. Халаф привітали Ізраїль та США, його найближчий союзник, але палестинці висловили жаль. („Associated Press“)

■ Ракети можуть досягнути Китай

ТАЙПЕЙ. — Тайван вперше публічно сказав, що має ракети, які можуть досягнути Китай. Про це написано 16 березня у звіті Міністерства оборони, який парламент отримує щочотири роки. Міністерство в минулому визнавало, що має крилаті ракети, але не звітувало публічно про їхню спроможність пролетіти понад 1,500 кілометрів. Комуністичний Китай має армію в складі 2.3 млн. осіб, 1,500 ракет націлених на Тайван. Острів начисляє 200 тис. воєннослужбовців. США є наймогутнішим союзником Тайвану і його головним постачальником зброї. Раніше цього місяця уряд перестеріг проти китайського шпигунства на острові, яке може включати до 5,000 осіб. („AFP“)

■ Прокурор наказав звільнити Мубарака

КАІР. — Єгипетський прокурор Ібрагім Салег 13 березня наказав звільнити з ув'язнення усуненого Президента Госні Мубарака. Це рішення завершує шість років легальних процедур проти 88-літнього Г. Мубарака. 2 березня найвищий апеляційний суд країни звільнив його з винувачень у вбивстві демонстрантів під час революції 2011 року, яка закінчила його владу. Колишній президент вже відсидів три роки в тюрмі за привласнення майна. Прокурор погодився з петицією адвокатів Г. Мубарака, котрі просили звільнити його на основі вже відбутного ув'язнення. Останніми роками суди звільнили понад 20 колишніх високопосадовців з уряду Г. Мубарака, котрим закидали корупцію або відповідальність за вбивство приблизно 900 демонстрантів під час повстання. („Los Angeles Times“)

У телерадіоетері має бути державна мова

Промовляючи 9 березня на врученні Шевченківської нагороди її лавреат Іван Малкович сказав: „Правда сьогодні така, що наша держава майже не дбає про українську мову, що все починається й закінчується велемовними, пустопорожніми фразами. Що нас, носіїв української мови, ще й сьогодні багато хто з наших співгромадян трактує як диваків аборигенів. Що ми ще й досі, як соняшник до сонця, повертаємо голови на почуте українське слово. Що й донині не скасовано горезвісний закон Ківалова, який ганьбить цілу націю“.

Після відновлення незалежності України тривалий час в національному телерадіоетері панувала російська мова. Закон „Про телебачення і радіомовлення“, прийнятий наприкінці 1993 року, не передбачав захисту державної мови. Лише в січні 2006 року була прийнята нова редакція цього закону, яка упорядкувала застосування мов у телерадіоетері. Телерадіоорганізації мали вести мовлення державною мовою, а мовлення на певні регіони могло здійснюватися також мовою національних меншин, які компактно проживають на даній території.

Але у 2012 році „закон Ківалова-Колесніченка“ скасував усі норми цього закону і дозволив телерадіоорганізаціям визначати мову мовлення і трансляції на свій розсуд. Для них це стало стимулом створювати переважно російськомовний продукт, особливо в музичних, розважальних програмах. Квот на програми українського виробництва перестали дотримуватися. Національна рада з питань телебачення і радіомовлення, провівши в минулому році масові перевірки на дотримання квот, виявила, що більшість загальнонаціональних радіостанцій не передають музичні твори українських авторів і виконавців, або передають їх вночі, щоб виконати квоти. В середньому вісім пісень російською мовою розбавляються однією україномовною.

Надмір російської мови спостерігається у інформаційному телерадіомовленні. У лютому кореспонденти Радіо Свобода на півдні, півночі, заході і сході України послушали, якою мовою звучить радіоетер у їхніх містах. Ніде частка радіостанцій, що ведуть мовлення українською мовою, не перевищила чверть обсягу. Причому найбільша частка була на сході і півдні, а на заході та півночі вона вдвічі нижча.

8 листопада 2016 року набув чинності закон „Про внесення змін до Закону України про телебачення і радіомовлення“, який визначає, що мовою ведення програм є виключно мова дикторів та ведучих, незалежно від того, чи це прямий етер, чи запис.

Новий закон мав би захищати державну мову у телерадіоетері, але виконують закон люди. І саме до них, носіїв української мови, звернений докір Івана Малковича.

Вихід з мовної спадщини СРСР нелегкий, але необхідний. Особливо в умовах війни Росії на сході України. Недруги державної мови посиляються на досвід двомовних країн, зокрема Швейцарії чи Фінляндії. Однак жодна з них не відчуває територіальних претензій сусідніх держав, спирається на їхнє доброзичливе ставлення. Сьогодні не можна говорити про політику добросусідства Росії відносно України. За приклад можуть послужити Польща, Чехія, інші країни східної Європи, мешканці яких швидко визволилися від нав'язуваної їм російської мови й, знаючи її, усе ж вживають мову своєї держави. Носії української мови мають бути на своїй землі не аборигенами, а хазяями.

ІСТОРІЯ

Поет з Лисичої Балки

Левко Хмельковський

На Українському меморіальному цвинтарі в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, я побачив надгробок Мусія і Киїлини Матулів, на плиті якого був викарбуваний вірш:

*В чорній ночі осінній
туга галтує узір
небо хай сниться весінне
в сьайві усміхнених зір*

Петро Матула з Вашингтону підтвердив, що його батько писав вірші, але не хотів, щоб його вважали поетом. Єдину збірку своїх поезій видав на схилі життя.

Мусій Матула народився 28 серпня 1899 року у Лисичій Балці, поблизу Катеринополя. Тепер це Черкаська область. Працював книговодом у своєму селі. У час Голодомору, у 1932 році, прийшли його арештувати, бо бракувало в'язнів до визначеного ліміту. М. Матула утік і опинився на Донбасі, у Краматорську. Там він працював на заводі книговодом і касиром до приходу німців у 1941 році. З відступом німців М. Матула з родиною, яка приєдналася до нього у 1934 році, подався на Захід. Спершу він опинився у Баварії, а у 1949 році переселився до США, де й помер на 92-му році життя 12 вересня 1991 року.

Любив поезію і поетів. Свою поезію почав писати уже в похилому віці. Друкувався у часописах „Нові Дні“, „Молода Україна“, „Свобода“, а у 1969 році видав книжечку своїх поезій „Над вечір“.

У поетичній творчості М. Матули були дві провідні теми – Україна і особисте, поетично осмислення життя. Перша тема сповнює його вірші високим патріотизмом, але переважно поет не досягає мистецької висоти у віршах „В день смерті Симона Петлюри“, „На смерть президента УНР бл. п. С. Витвицького“. Проте й у цих дещо декларативних віршах пролітають блискітки поетичного дару. Наприклад, тужливі рядки вірша „Україні“:

*Україно моя!
Ти моє скрізь буття
наливаєш снагою.
Чи хоч раз ступлю я
ще за свого життя
на поріг твій ногою?*

Значно більше таких блискіток у віршах-роздумах про життя, про близьких, коханих людей. Ось вірш „Молодість і старість“:

*Мабуть, давно за цим звичаєм
Ген не за нашого буття
Ми радо дату зустрічаєм,
Що відтинає рік життя.*

*Так сум за радість ми сприймаєм,
Хоч відчуваєм навики.
Минулу мить ми не спіймаєм,
Як не спіймаємо й роки.*

*Гуляй же, юносте вродлива,
Тримай нев'янучий вінець.
І ти будь, старосте, щаслива
Поки твій блима каганець.*

І справді, кожен день народження, сповнений вітань, побажань, квітів і подарунків, „відтинає рік життя“. Збагнути це легше у зріло-

Мусій Матула

му віці, коли:

*Простує час, так рік за роком
В безодню пащі небуття,
Пливуть віки... та крок за кроком
Творець оновлює життя.
І так у вічній круговерті,
Не знає початку, ні кінця,
Життя змагається зі смертю
У таємничості віця.*

Дружині Киїлині присвячений вірш „В годину світання“, у якому лише сприйняттям пережитих страждань породжені рядки:

*Сиріткою в полі зростала одна,
лиш степ її нашіптував казки.
В годину світання не знала вона
тепла материнської ласки.*

*А мачуха-доля зрадлива була,
сльозою палила їй очі.
Та квітка, яріла, красою цвіла,
мов зіронька в темряві ночі.*

*Росою вмивалась, буяло стебло,
де вітри ішли на розмови,
О, скільки охочих ту квітку було
зірвати для втіхи й любови!*

Вірш „Матері“ подарував читачам замальовку, яку легко відтворити в уяві:

*Ти вже не вийдеш сина зустріти,
Постать Твоя не майне у вікні,
Може хоч клена похилений віти
Слово привіту прошепчуть мені.*

Син поета Петро Матула народився теж у Лисичій Балці. Коли родина Матулів вирушила на Захід, хлопцеві було 15 років. Працювали на фабриці Крупа до кінця 1944 року. Потім опинилися в окупаційній зоні американців. У кінці 1949 року дістали дозвіл їхати до США. П. Матула на той час познайомився з українкою Олею Діберт. У 1953 році одружилися. У США П. Матула мив посуд у ресторані, мив автомобілі. Потім вступив до інженерного коледжу й 50 років працював інженером, зокрема 36 років – у дослідній лабораторії військово-морської флотії. Він був серед ініціаторів встановлення пам'ятника Митрополитові Василю Липківському у Савт-Банд-Бруку, Нью-Джерзі.

О. Матула активно займається благодійною діяльністю Сестрицтва св. Ольги при Українській православної церкві св. Андрія у Вашингтоні. Вся благодійна діяльність сестрицтва спрямована на допомогу Україні.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вірші читача „Свободи“

Провідна тема постійного дописувача „Свободи“ Василя Шляхтича з Польщі – Акція „Вісла“, якій присвячено два нові вірші.

Молюся тихенько за рік 47-ий

Молюсь журюся де є наше небо,
На якому зорі розсілись весною
У садах Надсяння в час перед війною
Глянь сльозяться очі бо плакати треба
Молюся як тато бабуся і дідो
Як мама з сестрами десь біля каплички
Чую молитвою промовляє річка,
Що спішиш до Сяну улюцькім Бескидом
Молюся тихенько за рік сорок сьомий
За спалений Улюч і за Борівницю
За тих, що стріляли до людей як в птиці
За жертви Волині але й Павлокоми
Молюся і прошу о молитву брата
Який в землю предків приніс гіркий злочин
Бо якщо ти, брате, молишся не хочеш
То як відсвяткуєш Великодні свята...

* * *

пісня з комп'ютера сідає на тишу
а слова як діти радують мене
то я люди добрі вам сонату пишу
яка в ніч весняну під дубом засне
ні я ще сьогодні заснути не хочу
скільки слів вилити ще треба мені
ось повірте друзі не заплющу очей
доки не напишу про біль в чужині
а біль любі друзі вже сімдесят років
кусає народ мій прогнаний з Карпат
у яких вільним був неначе той сокіл
де річка сестрою а смерек мов брат
по чужинах світу дізнали ми втрат
пора нам читати історії уроки

Заява викликала розчарування

У „Свободі“ 3 березня я з розчаруванням прочитав заяву народного депутата Андрія Білецького „Націоналісти виставили ультиматум владі“, з якою він від імені націоналістів 1 березня звернувся до Верховної Ради. Цю заяву „Свобода“ назвала „Тривожний сигнал“.

Автор заяви, колишній політв'язень за часів Віктора Януковича, став згодом, після його втечі, командиром добровольчого полку „Азов“ і хоробро боровся проти агресії Путіна, за що йому належить велика подяка і визнання усього українського народу.

Однак заява викликала розчарування,

бо у ній замість дипломатичного тону читач натрапляє на брак розсудливості, тактовності, пошани, зате є емоційність, зарозумілість, погрози аж до саморозпуску Верховної Ради, на що чекає Володимир Путін.

Поділяю і розумію біль українських патріотів, бо після 25 років незалежності Україна повинна бути в кращому становищі економічно й культурно, однак не судилося нам покищо стати європейською квітучою країною, але ми ще нею будемо!

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл, Пенсильванія

З'явилась нова газета в Кривому Розі

У Кривому Розі замість єдиної в цьому місті незалежної україномовної газети „Промінь Просвіти“ з'явилась нова: „Промінь Просвіти Є“. Таку назву під час обговорення ситуації з виданням газети на зборах громадської організації „Криворізьке міське правозахисне товариство“, що виступила її видавцем, запропонував полковник Петро Лисенко, активіст цієї організації і один із заступників голови Спілки офіцерів України.

В редакційній статті „Єднання в Європі“ першого числа газети, що вийшла на початку березня, про пріоритети нового видання зазначено: „Ми сприятимемо своїми публікаціями об'єднанню самостійно мислячих людей у діяльні організації і громади, які здатні приймати рішення і їх послідовно виконувати. Влада тільки тоді буде служити народу, коли постійно відчуватиме, що йому підконтрольна. І саме через постійну

контролю над її діями з боку громадськості ми зможемо створити відкрите суспільство на засадах творчості і взаємоповаги один до одного“.

Просвіт'яни і правозахисники, які разом із газетою „Промінь Просвіти“ протягом десяти з половиною років пройшли нелегкий шлях розвитку в дуже несприятливих умовах для своєї діяльності, глибоко вдячні патріотично налаштованим українцям США за дієву підтримку газети. Ми маємо надію, що буде підтримане і це нове починання. Ми пам'ятаємо, що нашої роботи значно посприяли публікації на сторінках газети „Свобода“. Тож будьмо разом у нашої спільній боротьбі за Україну як демократичну і правову державу!

Сергій Зінченко,
редактор газети „Промінь Просвіти Є“,
Кривий Ріг,
Дніпропетровська область

На пошану до св. п. Святослава Караванського

17 грудня 2016 року відійшов у вічність св. п. Святослав Караванський, який був похований на цвинтарі Собору св. Андрія Первозваного у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, біля дружини Ніни Строкатої.

Перед смертю С. Караванський видав свою останню книжку „Ідіотизми сталінської ярижки у державній мові України“, яка стала дорогоцін-

ною вартістю.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) організував похорон, коштів якого виніс 13,500 дол. Також будемо ставити пам'ятник С. Караванському біля пам'ятника його дружини.

Будемо дуже вдячні за фінансову підтримку похорону та облаштування пам'ятника.

Пожертви можна складати на ЗУАДК, чеки виписувати на UUARC-Karavansky Fund. Адреса: UUARC, 1206 Cottman Ave., Philadelphia PA 19111. Остаємось з належною пошаною.

Лариса Кий,
голова ЗУАДК,
Філадельфія

ТОЧКА ЗОРУ

Чи шанує українська столиця національного пророка?

Георгій Лук'янчук

Цього року, як і в попередні роки, вшанування пам'яті Тараса Шевченка проходило зазвичай традиційно: влада, окремо від народу, під посиленою охороною поклала квіти до пам'ятника в парку Шевченка, вручила в черговий раз (добре, що достойним особам) Шевченківську премію, опозиційні до нинішньої влади старі та нові політичні сили провели біля пам'ятника ритуальні віча протесту проти діяльності-бездіяльності вищезгаданої влади в зовнішній та внутрішній політиці, а все завершилося художньо-концертною діяльністю в різних місцях.

Очевидно, до наступного 9 березня. А жаль... Адже у центральній влади та столичної влади є прекрасна нагода більш значимо вшанувати Т. Шевченка без особливих бюджетних витрат за рахунок невеликих топонімічних змін у столиці. Мова піде про завершення процесу декомунізації та деколонізації топоніміки Києва, особливо з огляду на вищезначену триваючу „гібридну“ війну з Російською неоімперією. Столиця України (як, до речі, і більшість інших населених пунктів України) досі переповнена „руським міром“.

25 років тому Україна вийшла зі складу російської імперії, але імперія не вийшла з України і її столиці. Вона залишила тут свою мову, свою російську „православну“ церкву з агресивною п'ятою колоною „руського міра“, російськомовні школи та колоніальну топоніміку. Близько 100 столичних вулиць і провулків названі іменами російських річок, гір і міст. З російського Ростова мало не щодня прибувають в Україну танки і ворожа солдатня, щоб убивати наших найкращих синів. А ми ввічливо пошановуємо російський Ростов вулицею Ростовською у столиці України.

Чи не пора вже Київській раді прийняти радикальну комплексну постанову про мовну і топонімічну деокупацію Києва? В даному випадку мова піде про „іменні“ назви столичного метро. Їх у Києві – дві: станція Тараса Шевченка аж на Подолі і станція „Площа Льва Толстого“ в самому центрі столиці. До речі, у московському метро станції метро на честь Льва Толстого немає. За всієї поваги до російського письменника, який ні до України, її історії і культури, ні до Києва не мав жодного стосунку і ніколи в Києві не бував, така надмірна увага до його особи не личить незалежній дер-

жаві, і може свідчити лише про продовження політики „меншовартості“ українства перед „величчю“ колишньої імперії та її „духовними скрепами“.

Про комплекс постколоніальної „малоросійської меншовартості“ свідчить і наявність в центрі української столиці з назвою Національного (з якого дива?) Театру російської драми ім. Лесі Українки навіть в ході триваючої війни з Російською Федерацією.

Та повернемось до Т. Шевченка. Станція метро „Площа Льва Толстого“ знаходиться якраз у місці, де все наколо пов'язане саме з іменем пророка України. Це і Київський національний університет ім. Т. Шевченка, це і парк Т. Шевченка з величним пам'ятником йому, це і Національний музей Т. Шевченка на бульварі Шевченка, це і Театр опери та балету ім. Т. Шевченка. Тому логічним буде рішення Міністерства культури України спільно з Інститутом національної пам'яті та Київської ради про перейменування станції метро „Площа Льва Толстого“ на станцію Тараса Шевченка, а однойменну станцію на Подолі варто перейменувати за назвою місцевості, де вона розташована. З відповідним перенесенням скульптурної композиції, присвяче-

ної Т. Шевченкові, зі старої станції на нову. Цей крок центральної та столичної влади стане реальним пошануванням Т. Шевченка та поверненням історичної справедливості до геніального сина України.

Варто змінити радянські назви станцій метро „Дружби народів“ на функціональну назву „Ботанічний сад“, що знаходиться неподалік, а назву „Героїв Дніпра“ на „Вишгородську“ (аналогічно назвам станцій „Бориспільська“, „Васильківська“, „Чернігівська“, „Житомирська“. А щодо назв майбутніх станцій Сирецько-Печерської, Подільсько-Вигурівської та Лівобережної ліній, то не варто давати їм заплановані в генеральному пляні розвитку Київського метрополітену назви „Герцена“, „Бульвар Перова“, „Площа Перемоги“, „Вулиця Цветаєвої“, „Вулиця Сабурова“, „Вулиця Драйзера“, „Проспект Ватутіна“ і т. п.

Взагалі потрібно відмовитись від іменних назв станцій, крім станції Тараса Шевченка, даючи новим станціям назви історичної місцевості (наприклад, „Святошино“), або функціональні – „Палац спорту“ і т. п.

Київ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластовий курінь „Перші стежі“ допомагає Авдіївці

Оксана Заліпська

НЬЮ-ЙОРК. – Членкині пластового куреня „Перші стежі“ впродовж вересня 2016 року-лютого 2017 року провели ряд заходів для підтримки українських військових та мирного населення у місті Авдіївка, що поблизу Донецька, де тривають найбільш запеклі бойові дії, де українська армія протистоїть злочинній навалі російських військових та найманців.

Ми не маємо права бути байдужими.

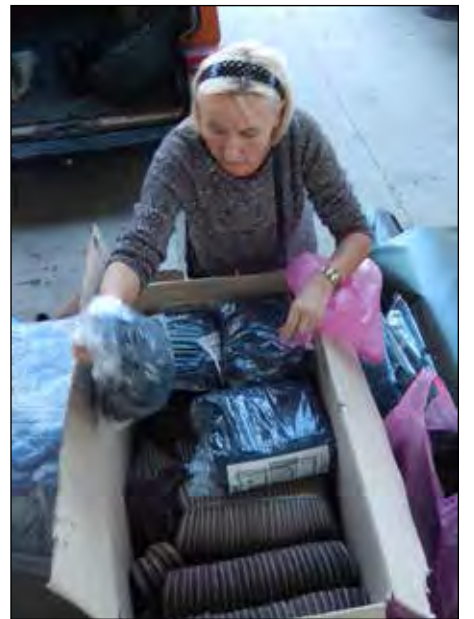
Діти в Авдіївці отримали подарунки.

За три роки вдалось зробити багато для відродження української армії. Але і для добровольців роботи ще вистачає. Знаючи це, подруги з „Перших стеж“ звернулись до військово-цивільної адміністрації в Авдіївці з запитом стосовно потреб наших вояків. Відповідно до замовлення на початку зими закупили і передали військовим куртки, кофти, шапки, рукавиці, устілки до взуття. Крім цього, були пошиті тенти. Плівка для бліндажів, медичні та хірургічні набори

для польової хірургії, бинти, вата, крапельниці, багато інших речей було передано підрозділам на опорні пункти (це перша лінія оборони – передові опорні пункти „Шахта Бутівка“, „Авдіївська промзона“, „Зеніт“, „Опитне“ і „Водяне“). Вантаж важив 250 кілограмів.

Наприкінці лютого „Стежі“ знову провели акцію в Авдіївці. Цього разу привезли подарунки для дітей. Пластуни з Німеччини Марія Салаяк та Михайло Добрянський вже багато років збирають різдвяні подарунки для дітей за принципом „Від родини до родини“. Ці подарунки досі отримували діти з чорнобильських регіонів, але ситуація в Україні внесла свої корективи. „Стежинки“ оплатили доставку подарунків для 200 дітей до Авдіївки – солодощі, засоби гігієни, іграшки. А для військових інший подарунок – термобілизна і теплі куртки.

Зараз Слава Рубель знову ініціювала акцію „Великдень для українських вояків“, що успішно була проведена в 2016 році: пригощення і вітання тоді отримали 900 вояків, а також жителі населених

Оксана Заліпська готує подарунки для Авдіївки.

пунктів в „сірій“ зоні розмежування.

Закликаємо всіх небайдужих також долучатись до добродійних акцій пластового куреня „Перші стежі“.

Українці Мишигену відвідали Вашингтон під час „Днів України“

Борис Потапенко

ВОРЕН, Мишиген. – Українці 8-9 березня відправили делегацію до Вашингтону для участі у програмі „Дні України“ – національній ініціативі Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) та Української Національної Інформаційної Служби, заради якої представники української громади збираються разом у Вашингтоні, зустрічаються зі своїми членами Конгресу та організують ряд спільних заходів протягом двох днів співпраці.

В цьому році близько 100 громадських представників з різних штатів зібрались, щоб підтримати законопроекти в Палаті Представників і Сенаті: H.Res.88 – заклик до Російської Федерації щодо припинення насильства в Україні, H.R.1059 – акт про пере-

Під час „Днів України“ у Вашингтоні (зліва): Михайло Дячун, Роман Зубар, Ден Кілді, о. Валерій Кандюк, Борис Потапенко.

гляд санкцій стосовно Росії 2017 року, H.R.463 – акт про невизнання анексії Криму, H.R.830 – акт щодо підтримки України, S.94 – акт 2017 року щодо протидії російській агресії, S.Res.54 – акт щодо непохитної підтримки НАТО Сполученими Штатами, S.341 – акт 2017 року про перегляд російських санкцій.

8 березня, у перший з двох днів заходу, Палата Представників ухвалила законопроект, який дозволяє Україні отримати допомогу на оборону включно з летальною зброєю у розмірі 150 млн. дол. в рамках ініціативи з надання безпечної допомоги Україні. „За“ проголосував 371 з 435 законодавців. Однак Сенат мусить також прийняти цей законопроект і Президент підписати його для того,

(Закінчення на стор. 14)

На сцену вийшли юні музиканти з Едмонтону

Марія Дитиняк

ЕДМОНТОН, Альберта. – 5 березня в одній із залів музичної консерваторії Альберта Коледж відбувся концерт української музики, в якому виконавцями були діти і молодь, які вивчають музику у різних едмонтонських учителів, зокрема українську музику. На цьому концерті вони мали нагоду не тільки заграли твір, над яким працювали, але й послухати інші твори українських композиторів.

Серед виконавців найбільше були представлені молоді піаністи – Юлія Білий, Роман Бойко, Лелія Британ, Калина Британ, Зоряна Денисенко, Лія Войцік, Анна Лепкий, Вікторія Попович, Лукіян Подільський, Стефан Подільський, Любомир Сорока.

Фортепіанові сольові виступи

були переплетені грою на інших інструментах – виступили скрипалі Тарас Лепкий і Софія Лепкий, бандуристи Симон Поясок і група „Бандуристи молодці“ (Катлін Гансен, Касі Гоним, Ларисса Ковальчик).

Всі виконавці були добре підготовлені. У вищих класах було цікаво слухати добру інтерпретацію і глибоке розуміння ідеї поодиноких творів. Заохотили своїх учнів до вивчення української музики учителі Марія Дитиняк, д-р Андрій Горняткевич, Амелія Камінська, Алла Рексон, Ірина Тарнавська. Гарно оформлена програмка концерту (І. Тарнавська) вміщувала інформації про кожного композитора, твори якого виконували учні.

Музичне товариство Альберти вже 13 років організовує такі концерти. Всі виконавці з приємністю і завзяттям виконували тво-

ри українських композиторів, а батьки висловлювали свою подяку товариству.

Голова товариства Люба Бойко-

Белл вручила кожному виконавцеві грамоту, подякувала за гарну гру, а всім присутнім – за увагу і підтримку праці товариства.

Учасники концерту української музики в Едмонтоні. (Фото: Ірина Тарнавська)

Відзначили 25-річчя священства о. Михайла Дроздовського

Петро Твардовський

ПАРМА, Огайо. – 12 лютого парафія Свято-Покровської церкви відзначила 25-річчя священства пароха о.-крилошанина Михайла Дроздовського. Служба Божа була відправлена з участю Єпископа-емерита Роберта Москаля. У своїй проповіді Владика Роберт відзначив старанну душпастирську працю о. Михайла впродовж 25 років, який сумлінно дбає про душі парафіян та подає добрий життєвий приклад для молодого покоління. Він також зачитав вітання від Єпископа Єпархії св. Йосафата в

Пармі Богдана Данила.

Продовжувалось відзначення в парафіяльній залі з численною участю парафіян та гостей. Ведуча програми парафіяльна радна Оля Мігеліч розповіла про священничу діяльність о. М. Дроздовського.

М. Дроздовський, син Володимира і Анни, народився 21 травня 1960 року в селі Андріївці на Львівщині. У педагогічному училищі отримав диплом з відзнакою з спеціальності вчитель праці та креслення і вступив у Львівський лісотехнічний інститут, який успішно закінчив у 1984 році та відчув Боже покликання стати священником.

В 1991 році він розпочав навчання у Львівській духовній семінарії, а в 1996 році отримав диплом про завершення студій і поступив у Львівську богословську академію, яку закінчив в березні 2000 року. Дияконське і священниче звання отримав 15 лютого 1992 року, служив у селах Грабова і Яблунівка на Львівщині, у Винниках біля Львова.

З приїздом до США служив у штаті Меріленд, 15 вересня 2008 року був призначений парохом Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо. До Парми прибув з дружиною Танею та дочкою Оксаною. Має ще одружену дочку Христину і внучку Анджелу.

Група дітей парафії виконала вітальну композицію, а потім вручила о. Михайлові квіти. Цер-

Парох о.-крилошанин Михайло Дроздовський.

(Закінчення на стор. 19)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Михайло-Юліян Момот, син Анни Хамуляк та Івана Момота з Гарфілду, Нью-Джерзі, став членом 37-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечила мама Анна Хамуляк.

Данило Табачук, син Романа і Катерини Табачуків з Тобако, Нью-Джерзі, став членом 269-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечили бабуся Оксана і дідусь Роман Табачуки.

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та анuitетів. У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

Приєднуйтесь!

888-538-2833

Ukrainian National Association

Since 1894

Український Народний Союз

з 1894 року

ЗАКЛИКАЄМО
ВСІХ СЕНЬОРИВ ТА ДРУЗІВ!

Приїжджайте на Союзівку
на З'їзд Сеньйорів

З'їзд буде цікавий, розваговий, доступні ціни.
Заохочуємо вас запросити ваших друзів.

З'їзд відбудеться
від неділі, 11 червня до п'ятниці, 16 червня 2017 р.

Реєстрація в неділю від 4-ої год. по пол.
на СОЮЗІВЦІ

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО!

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка з сніданком до п'ятниці з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

\$480 від особи якщо дві особи в кімнаті
\$585 від особи якщо одна особа в кімнаті

Лише Бенкет: четвер, 15 червня 2017 р. \$50 від особи

За інформаціями звертатися до:
Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 дод. 3071

Не забувайте вишиванки на бенкет!
та по можливості привезти речі на ліцитацію!

СОЮЗІВКА - тел. 845 626-5641

УНСоюз оголошує
приділ стипендій та
нагород студіюючій
молоді на академічний
рік 2017-2018

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2017 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2017 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

RESURRECTION

MUSIC FROM THE UKRAINIAN SACRED CHORAL TRADITION

Michael Zaugg, CONDUCTOR

A combined male chorus of over 50 singers, featuring members from

Pro Coro Canada
Boyan Ensemble (Kyiv)
Homin Municipal Choir of Lviv
National Philharmonic of Ukraine
Chorus of the Armed Forces of Ukraine
Vydubychi Church Choir (Kyiv)
Ukrainian Bandurist Chorus (Detroit)
Axios Men's Ensemble of Edmonton
Ukrainian Male Chorus of Edmonton

MUSIC FROM THE RESURRECTIONAL DIVINE LITURGY

Fr. John Sembrat OSBM
And selected Ukrainian sacred masterpieces

TORONTO • WEDNESDAY, APRIL 19, 2017
7:30 PM, St. Paul's Anglican Church

ROCHESTER • THURSDAY, APRIL 20, 2017
7:00 PM, St. Michael's Roman Catholic Church

PHILADELPHIA • FRIDAY, APRIL 21, 2017
7:00 PM, Cathedral of the Immaculate Conception

NEW YORK CITY • SATURDAY, APRIL 22, 2017
7:30 PM, St. Francis Xavier Roman Catholic Church

Tickets \$35 • Available at the door and at www.resurrectionalliturg.com

2017 SCOPE TRAVEL

TREASURES of UKRAINE

15 Days - \$2290 Jun 15, 2017

BEST of UKRAINE

11 Days - \$1990
Jul 13, Aug 3, Sep 21, 2017

KARPATY - PODILLIA

5 Days - \$690
Jul 16, Aug 6, Sep 24, 2017

KYIV & LVIV (Pre-UMPZ)

8 Days - \$650 **NEW**
Aug 3, 2017

BALTIC CAPITALS

10 Days - \$1299
Sep 21, 2017
Lviv optional ext. + 5 days - \$590

* ALL INCLUSIVE ESCORTED GROUP TOURS
* ALL DEPARTURES GUARANTEED.
* RATES INCLUDE:
HOTELS, 2 MEALS DAILY, CITY TOURS, TOUR DIRECTOR

www.scopetravel.com 201.463.4656
scope@scopetravel.com

4% PREMIER NINE*

Contact us:
888-538-2833

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Пластуни відвідали батьківщину Тараса Шевченка

Олександр Костирко

КАНІВ, Черкаська область. – З нагоди вшанування пам'яті видатного сина українського народу Тараса Шевченка Черкаський осередок Національної скавтської організації Пласт 12-13 березня провів дводенний захід „Шевченківські дні“.

На запрошення черкасців приїхали 100 пластунів різного віку з Черкас, Тернополя, Львова, Світловодська, Запоріжжя, Харкова, Білої Церкви, Умані, Полтави. До них приєдналися студенти Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького та кооперативного технікуму Черкас і члени Всеукраїнської громадської організації „Національний Альянс“.

Пластуни відвідали могилу Кобзаря в Каневі, до якої поклали квіти. Далі були пізнавальні екскурсії до Шевченківського національного заповідника та в села Моринці та Шевченкове (Національний заповід-

ник „Батьківщина Тараса Шевченка“).

У Черкасах на всіх чекала ватра з проведенням імпрези від кожної з 10 команд, яка полягала в показі, яким був би Т. Шевченко в наші дні. Учасники команд проявили оригінальність, з гумором поставились до виконання завдань.

Наступний день розпочався з Літургії в Свято-Анатоліївській церкві, після якої були „Шевченківські дні“ в черкаському парку „Сосновий бір“. Тут відбувся квест, де протягом двох годин усі бігали парком у пошуках певних місць та виконання інших завдань – вирішення логічних загадок, орієнтування на місцевості та прийняття рішень на швидкість. Відбулося нагородження учасників та урочисте закриття.

Кожен з гостей повіз додому разом з нагородою і незабутні спогади про перебування на батьківщині Т. Шевченка.

Пластуни на Чернечій (Тарасовій) горі біля могили Тараса Шевченка. (Фото: Олександр Костирко)

Відкрили виставку до 100-річчя Української революції

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Виставка „100 років Української революції. Відроджена держава“ відкрилася 16 березня в Національному музеї історії України напередодні 100-річчя створення першого українського парламенту – Центральної Ради Української Народної Республіки (УНР).

У відкритті взяли участь Віце-прем'єр-міністр України В'ячеслав Кириленко та голова Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович.

Виставка покликана представити загалу мало-

Учасники військової реконструкції.

відомі та унікальні експонати з фондів Національного музею історії України. Більшість із них ніколи не експонувалися за часів СРСР, а деякі експонати лише дивом збереглися у фондах музею і не були знищені радянською владою. Це документи, марки, гроші, друковані видання УНР, відзнаки армії УНР і УГА, однострої та зброя доби визвольних змагань.

Серед експонатів: прапор Мошенського сільського козачого куреня, рідкісні поштові картки та фотографії масових демонстрацій 1917 року в Києві та інших містах України, печатки українських військових формувань періоду 1917-1921 років, виборчі списки кандидатів до Установчих зборів Київського виборчого округу 1917 року, рукописи та світлини Голови Центральної Ради Михайла Грушевського та Головного отамана УНР Симона Петлюри, друкарська машинка Левка Чикаленка, якою він користувався під час роботи в Генеральному секретаріаті Центральної Ради.

За словами генерального директора Національного музею історії України Тетяни Сосновської, виставка має сприяти популяризації експонатів музею та залучати представників громадськості, журналістів, студентів, дослідників до ознайомлення та вивчення унікальних матеріалів із фондової колекції музею.

Промовляли доцент Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, дослідник історії українських військових формувань Андрій Рукас, доктор історичних наук Ігор Гирич, В. В'ятрович, заступник голови Всеукра-

Віце-прем'єр-міністр України В'ячеслав Кириленко (зліва) та голова Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович на відкритті виставки. (Фото: Георгій Лук'янчук)

їнської правозахисної організації „Меморіал“ ім. Василя Стуса Богдан Дубас, заступник голови Державної архівної служби України Ігор Бондарчук, завідувач відділу Музею Української революції 1917-1921 років Олександр Кучерук та представник військово-історичного клубу „Повстанець“ Микола Прилуцький, реконструктори якого показали гостям зразки одностроїв та озброєння вояків Армії УНР.

Усі охочі могли записати свої відгуки пером та чорнилами, опинившись у інтер'єрі, що відтворює елементи побуту київської інтелігенції доби визвольних змагань.

Україна відзначила Шевченкове свято

ПУСТОІВАННЕ, Рівненська область

Євген Цимбалюк

28 років тому на Рівненщині з ініціативи обласної організації Національної спілки письменників почалася Шевченківська естафета, як данина пам'яті про перебування у 1846 році на Волині Тараса Шевченка, коли він замальовував культурно-історичні пам'ятки краю.

Естафета почалася з села Пустоїванне, де свого часу поет пив воду з тамешнього джерела. І цього року в будинку культури відбулося літературно-мистецьке свято, участь в якому взяли письменники з Рівного, Луцька та Києва. Частиною свята стало частвування водою з Шевченкового джерела.

Учень Назар Назарчук прийшов з квітами та віршами до пам'ятного знака на честь перебування Тараса Шевченка на Волині. (Фото: Євген Цимбалюк)

МОРИНЦІ, Черкаська область

Олександр Вівчарик

9 березня у села Моринці та Шевченкове Звенигородського району приїхали громадські активісти, небайдужі українці, очільники області.

У Моринцях було закладено дубову алею. Дубки вирощені з жолудів вільшанського дуба, який пам'ятає Т. Шевченка. Саджанцям три роки. Садити саме дуб, який для України є символом вічності, а отже і символом Т. Шевченка.

Вірші Т. Шевченка прозвучали з уст професійних читців, аматорів і дітей. Була показана виставка сучасного плякату на твори Т. Шевченка „Борітеся – поборете!”.

Квіти на могилу батька Тараса Шевченка кладе голова Черкаської обласної ради Олександр Вельбівець. (Фото: Олександр Вівчарик)

КРОПИВНИЦЬКИЙ

Світлана Орел

З минулого року у місті базується Донецький національний медичний університет, де, крім українців, навчається молодь з Азії та Африки. Представник пресцентру університету Ірина Полулях повідомила про читання 9 березня віршів Тараса Шевченка „Реве та стогне Дніпр широкий” та „Світає, край неба палає” у виконанні студентів з Марокко, Єгипту, Індії, Ємену, Лівану, Гани, Узбекистану.

Студенти Донецького національного медичного університету, котрі читали вірші Тараса Шевченка.

ЧЕРКАСИ

Олександр Костирко

9 березня, у день народження Тараса Шевченка, в обласному художньому музеї відбулася презентація „Рушника національної єдності”, у якій взяли участь письменники, студенти музичного училища та учні черкаських шкіл, щоб побачити рукотворне диво, зроблене сотнями українських майстрів.

Про історію створення рушника розповів один із ініціаторів заходу, хранитель реліквії та виконавчий директор акції „Рушник національної єдності” Микола Сте-

паненко. Акція почалася в лютому 2007 року, а вишивати рушник почали в червні того ж року в Запоріжжі, на острові Хортиці.

Для рушника використали полотно, виткане власноруч з українського льону ще 55 років тому селянкою з Хмельниччини Катериною Андрощук. Вишивали його загалом 1,310 осіб, зокрема 98 чоловіків, 1,115 жінок та 86 дітей з усіх регіонів України, у тому числі в Криму, а також у 24 країнах світу – у США, Канаді, Польщі.

Головним мотивом рушника є „дерево життя” – універсальний мітологічний образ, що є символом безсмертя, неперервності життя на землі, який об'єднує минуле, сучасне і майбутнє.

„Рушник національної єдності” в Черкаському художньому музеї представляє Микола Степаненко. (Фото: Олександр Костирко)

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область

Тетяна Будар

9 березня керівники й представники органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, багатьох установ та організацій, делегація з Хмельницької області поклали квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові у Бережанах. Панахиду відслужили священники двох християнських конфесій – о.-декан Михайло Бугай, оо. Микола Зоренний та Володимир Зайчук.

Представники Музею книги та відділу освіти, молоді й спорту вру-

чили нагороди учням шкіл, які напередодні взяли участь і перемогли у конкурсі читців „Наша дума, наша пісня не вмре, не загине”, що відбувся в Музеї книги.

У Бережанському краєзнавчому музеї 9 березня відкрито виставку „Тарас Шевченко – зворотній зв'язок” – спільний проект музеїників та Центру дитячої та юнацької творчості.

У Волицькому сільському клубі (завідувачка Надія Чорнойван) відбулося Шевченківське свято „Спи, Тарасе, батьку рідний”, на якому виступили хори, вокальні ансамблі, солісти. Завершилось свято „Заповітом”, який разом з зведеним хором сіл Волиця, Рогачин та Рогачин-містечко співали всі присутні.

Учасники свята біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Запрошуємо пластунів на ЮМПЗ-2017

В 1947 році, після двох світових війн, коли пластуни з'їхалися в баварських Альпах, можливо, вони і не знали, що місто, де вони таборували, визначатиме пластовий стиль життя. З 1947 року „Мітенвальд“ для пластунів став легендою і мітом. Вже 70 років Ювілейні Міжкrajові Пластові Зустрічі (ЮМПЗ) продовжують традицію „Мітенвальду“. Надійшов час туди повернутися!

ЮМПЗ-2017 під назвою „Серед лісу“ відбудеться 12-19 серпня цього року в Німеччині, на осе-

лі „Jugendsiedlung Hochland“. На ЮМПЗ-2017 будуть чотири юнацьких підтабори, табір Уладу Пластунів Сеньйорів (УПС) і велотабір. Програма всіх підтаборів включає цікаві заняття в підгір'ї та Альпах Баварії. Учасники ознайомляться з альпійською природою та історичними місцевостями Пласту в Німеччині. На ватрах, прогулянках та зустрічах буде можливість зустрітися з пластунами з різних осередків.

Зокрема кожен табір в один вечір матиме екскурсію до табо-

рового музею на виставку „Мітенвальд-1947“, де будуть розміщені фотографії, оригінальні експонати та інформація про історію і міт „Свята Весни 1947 року в Мітенвальді“. Однією з основних подій буде спільна подорож всіх підтаборів до Мітенвальду. В цій історичній місцевості відбудеться великий тереновий змаг, який включає містечко Мітенвальд, гору „Westliche Karwendelspitze“ та береги річки Ізар, яка плине попри казарми, де колись були розміщені табори переміщених осіб.

Тема ЮМПЗ-2017 „Серед лісу“, крім історичного змісту, також включає екологічний аспект. Після відкриття ЮМПЗ-2017 відбудеться міжкrajова виставка „Зелена планета“, де кожен край представить свої внески та проекти для сталого розвитку свого докiлля.

Сердечно запрошуємо пластунів на ЮМПЗ-2017!

Борис Франкевич,

Головна координація ЮМПЗ-2017, Мюнхен

Пластуни на зустрічі у Мітенвальді в 1947 році. (Фото з альбому Олеся П'ясецького)

Гра Путіна...

(Закінчення зі стор. 3)

цтовують. Опозиція залишається слабкою, а можливий вихід Ріната Ахметова з „Опозиційного блоку“, ще більше послаблює шанси на дестабілізацію. Хаотичні спроби організувати новий Майдан розвалюються через відсутність цілісного суб'єкта.

Тому виникає потреба шукати інших політичних сценаріїв загального розвалу України. Одним і з таких сценаріїв і може бути різке повернення окупованого Донбасу Україні без мінських домовленостей. Що це дає В. Путінові:

1. Зазнає удару українська економіка, яка якраз почала підніматись. Навіть якщо увияти серйозну підтримку Заходу з відбудови, то відновлення зруйнованої економіки і управління на окупованих територіях Донбасу принесуть серйозні витрати з бюджету.

2. Посиляться політичні позиції „Опозиційного блоку“ на потенційні парламентські і президентські вибори, оскільки це приблизно плюс 3 млн. голосів. Причому повернути окуповані регіони варто саме в цьому році, щоб відбулась повноцінна інтеграція та була забезпечена участь виборців у президентських виборах 2019 року, або на потенційних позачергових парламентських. Треба розуміти, що така кількість дисциплінованих голосів в тлі загальної недовіри до влади, може серйозно вплинути на шанси „Опозиційного блоку“ отримати вла-

ду, і таким чином повернути Україну в черговий виток кризи.

3. Повернення окупованих районів Донбасу знімає питання санкцій, напругу в стосунках з Заходом для В. Путіна, і при цьому залишає йому Крим, так би мовити за „дужками“.

Такий сценарій, однаково, не може відбутись без жодних умов. Але такі умови, скоріше за все, стосуватимуться не України, а, наприклад, НАТО чи Д. Трампа. Якщо Д. Трамп чи інші офіційні особи НАТО підтвердять безперспективність вступу України, то це важлива дипломатична перемога для росіян. Сам процес різкого повернення має багато варіантів, наприклад, втеча чи вбивство Олександра Захарченка, з подальшим створенням перехідної адміністрації (можливо, на чолі з Віктором Медведчуком), яка звернеться до України про повернення.

Стратегічна гра на заморожування

Цей сценарій сьогодні видається більш реалістичним, хоча має значно менше переваг для Росії. Визнання пашпортів Луганської і Донецької „народних республік“ та націоналізація бізнесу є початком довгого процесу заморожування конфлікту. Пашпорти і бізнес мають допомогти регіонові почати самостійно виживати на зв'язках з російською економікою. В принципі, це класика російського підходу, який використовувався на Кавказі та в Придністров'ї.

Подальші кроки також будуть передбача-

ти: наявність достатньої військової присутності, щоб відбити загрозу військового повернення, незначна фінансова підтримка місцевого бюджету, часта зміна керівництва регіону, щоб вгамовувати суспільні настрої, інформаційне зомбування населення та розвиток ненависти до України.

Заморожування конфлікту вигідне Україні, оскільки не створює політичних ризиків для другої каденції Петра Порошенка, і позбавляє нашу економіку додаткового навантаження, до якого ми не готові. Ще вигідніше нам те, що заморожування фактично заморожує і Мінськ. А оскільки Захід прив'язав себе до цих домовленостей, то і санкції залишають на невизначений термін. Звісно, що в цьому контексті Україні доведеться перейти від спроб повернути території, до початку життя з замороженим конфліктом. А відповідно, прийняття закону про окуповані території буде першим пріоритетом.

Тим не менше, за багато вигід для України від цього сценарію і, грубо кажучи, всього лише імперське задоволення для росіян, піддають сумніву його шанси на втілення. Тому, ймовірно, В. Путін буде вибирати між першим сценарієм і можливістю перезапустити гру заново через посилення військової ескалації.

Львівський культурологічний журнал „І“

Віктор Андрусів – виконавчий директор Українського Інституту Майбутнього, Київ.

„Чорна бухгалтерія“...

(Закінчення зі стор. 1)

березня заперечив нові звинувачення С. Лещенка. Про це він заявив, коментуючи оприлюднену 21 березня заяву С. Лещенка, що Партія Регіонів оплачувала послуги П. Манафорта з використанням офшорних юрисдикцій і банків із сумнівною репутацією.

Що Україна може виграти від справи?

Колишній депутат Тарас Черно-

віл вважає, що поява цих документів насправді може бути пов'язана з розслідуванням зв'язків Д. Трампа з російськими спецслужбами, яке триває зараз у США, і може стати предметом розгляду комісією. Д. Трампом стали дуже незадоволені в Росії і вона вкидатиме багато компрометуючих матеріалів на нього. Виходячи з такої версії, поява нового компромату на П. Манафорта не грає на користь Україні, яка щойно починає вибудовувати відносини з Д. Трампом.

Документи щодо „чорної каси“

Партії Регіонів були передані до Антикорупційного бюро у травні 2016 року, у якому заявили що прізвище П. Манафорта фігурує в „амбарній книзі“ 22 рази із загальною сумою виплат у 12.7 млн. дол. Сам П. Манафорт одержання цих грошей заперечував.

Вперше про тіньові витрати Партії Регіонів повідомило 31 травня 2016 року видання „Українська правда“, в якому до отримання депутатського мандата працював С. Лещенко. Видання оприлюднило записи, які нібито свідчать, що

у другому півріччі 2012 року через „чорну бухгалтерію“ було витрачено 66 млн. дол. Цього разу С. Лещенко заявив про існування не лише готівкових розрахунків, а й банківських переказів.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

ПОСТАТІ

Старшина УПА став підприємцем

Олександр Панченко

В Австралії кожен українець знає Івана Контека, відомі багато фірм, у назвах яких є слово-сполучення „John Kontek“. У 2013 році з'явилась друком англійською мовою книжка „The Story of John Kontek“ з розповідями та численними світлинами про життя І. Контека.

Понад чотири роки тому в Австралії І. Контек сам підійшов до мене і подав мені свою візитівку, а пізніше запросив на каву до свого великого бюро. Приміщення було увішане нагородами, грамотами, відзнаками та світлинами, а в одному з кутків було два прапори – австралійський та український і олійний портрет самого господаря.

У одному із вересневих чисел 2004 року українського часопису Австралії „Вільна думка“, що його редагує Марко Шумський, я прочитав: „Під щасливою зорею народився 10 грудня 1927 року Іван Контек у селі Маковисько. Як і всі сільські діти, ходив до рідної школи. Згодом навчився грати на скрипці і був членом шкільної оркестри, співав у хорі. Коли йому виповнилося 16 років, разом з двома сестрами вступив до підпільної ОУН, а уже невдовзі і в ряди УПА“.

І. Контек згадував, що доводилося час-то віч-на-віч зустрічатися з ворогами, виконуючи бойові завдання чи працюючи у підпіллі. І. Контек був старшиною Служби безпеки

Іван (в другому ряді зліва) та Наталія Контеки з головою Конгресу Українських Націоналістів Славою Стецько (стоїть зліва) та Юрієм Венгльовським.

УПА та ОУН, виконував доручення провідника ОУН Ярослава Стецька, його бойової подруги й дружини Слави, провідників націоналістич-

ного руху Омеляна Ковалю, Володимира Леника та інших. І. Контекові доводилося не раз долати кордони Чехії, Німеччини й інших країн, де завжди і у будь-яку мить можна було втратити життя.

Після Другої світової війни І. Контек спочатку деякий час залишався у Німеччині, а 1951 року вирушив до Австралії. Розпочав новоприбулий українець свій трудовий стаж звичайним робітником. Був кухарем, водієм таксі й автобуса, перукарем. У Мельбурні спочатку працював агентом з купівлі-продажу землі, а згодом, у 1963 році, відкрив своє бюро у Саншайні. Невеличке бюро розрослося сьогодні на цілий концерн. Були часи, коли у його 24 бюрох працювало 160 людей.

І. Контек з дружиною Наталею, з двома синами та дочкою уже зійшли на висоту, з якої можна спокійно дивитися на пройдений шлях. У Австралії І. Контек став членом клубу „Lions“ та Асоціації промисловців-підприємців. Його зарахували до 200 найбагатших осіб у штаті Вікторія.

Наступного року ширше коло українських читачів у новій книзі українською мовою дізнається про шлях повстанця, тяжку працю підприємця, його успіхи в громадському житті та благодійні вчинки для української громади.

Лохвиця,
Полтавська область

Українці Мишигену...

(Закінчення зі стор. 8)

щоб він став законом.

У делегації Мишигену було шість членів української громади. Вона була організована президентом мишигенського підрозділу УККА Василем Перцем та головою комітету членства Михайлом Андріяшком. Поїздка стала можливою завдяки щедрій пожертві від Укра-

їнської кредитної спілки „Будучність“, її президента Віри Кузий та генерального виконавчого директора Андрія Якимовича.

Були проведені зустрічі в бюрох обох мишигенських senatorів – Гері Пітерса та Деббі Стабенау, а також з трьома представниками – Сандером Левіном, Деббі Дінгел, Деном Кілді. Сенатор Г. Петерс – член Групи підтримки України у Сенаті США (Senate Ukraine Caucus), а представники С. Левін,

Д. Дінгел та Д. Кілді – члени Групи підтримки України у Конгресі США (Congressional Ukraine Caucus). С. Левін є співголовою Групи підтримки України у Конгресі з моменту її створення у 1997 році. Українська мишигенська громада також зіграла ключову роль у створенні Групи підтримки України у Сенаті США у 2015 році.

Члени делегації поділились своїми сподіваннями та побоюваннями щодо України. Пастор Української католицької церкви св. Іоанна Хрестителя Валерій Кандюк зазначив, що його парафія була першою українською церквою в Мишигені, а парафіяни в п'ятьох поколіннях підкреслюють єдність українців по всьому світу. Микола Дячун зауважив, як його надихає те, що багато членів громади народились в Мишигені, проте переймаються долею своєї далекої батьківщини.

Ярослав та Михайло Андріяшки розповіли, що їхній батько допоміг збудувати міст Макінак (на той час найдовший підвісний міст у світі, який з'єднував нижній та верхній півострови Мишигену), а їх навчив любити Америку і ніколи не забувати Україну. Сьогодні настав час для співгромадян-американців зрозуміти, що Україна важлива для США, а США важливі для України. Роман Зубар та Борис Потапенко наголосили на важливості продовження двопартійної підтримки України в Конгресі.

Зі своєї сторони С. Левін, Д. Дінгел та Д. Кілді висловили свої прагнення підтримати наразі всі законодавчі акти перед Конгресом, в тому числі свою тверду підтримку щодо забезпечення України летальною зброєю. Старший радник сенатора Д. Стабенау сказав, що сенатор ретельно розгляне відповідні законопроекти перед Сенатом, так само як і приєднання до Групи підтримки України у Сенаті, зазначивши, що сенатор Д. Стабенау – палка прихильниця України та української громади в Мишигені.

Учасники делегації також зустрілися з президентом Американської ради з зовнішньої політики Герма-

ном Перчнером та його заступником Іланом Берманом, взяли участь у брифінгах з колишніми послами США в Україні Джоном Гербстом та Віліямом Кортні. Вони відвідали прийняття на Капітолійському пагорбі, влаштоване президентом УККА Андрієм Футеем, на якому були присутні Посол України в США Валерій Чалий та президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій. Співголови Групи підтримки України у Конгресі США Марсі Каптур та Енді Гаріс, віце-голова Групи підтримки України у Сенаті сенатор Кріс Мурфі та конгресмен Джері Конноллі були відзначені спеціальними нагородами за їхню підтримку України та української американської громади.

Підрозділ УККА в Мишигені тісно співпрацює з відділом УККА в Іліної. Разом вони координують багато місцевих ініціатив, програм та проєктів. Б. Потапенко і Павло Бандрівський є членами комітетів із зовнішніх зв'язків обох місцевих підрозділів. Марта Фаріон з ілінойського відділку УККА та Б. Потапенко нещодавно стали членами Національного виконавчого комітету із зовнішніх справ УККА.

В українців Іліною особливі відносини з їхньої делегацією у Конгресі, завдяки яким відпадає необхідність часто відвідувати Вашингтон або посилати великі делегації. Їхні сенатори та представники постійно спілкуються з українською громадою, регулярно відвідують громадські заходи та часто зустрічаються з їхніми провідниками в Українському культурному центрі в Чикаго. Відділ УККА в Іліної за останні тижні організовував громадські заходи і проводив прямі консультації з сенатором Діком Дурбіном, а до 22 січня з сенатором Марком Кірком, так само як і з конгресменами Майком Квіглі, Пітером Роскамом, Денні Дейвісом, Джен Щаковською та Боббі Рашом.

Представники громади спілкуються зі своїми членами Конгресу у Вашингтоні і у місцевих громадах, завдяки чому українську громаду чують її виборні посадові особи.

СЕМІНАР УКРАЇНСЬКИХ ХОРОВИХ ДИРИГЕНТІВ
UKRAINIAN CHORAL CONDUCTORS' SEMINAR

July 14 - 23, 2017 at St. John's Institute in Edmonton, Alberta

Наша мета: Дати завансованим і новим диригентам свіжий огляд скарбів великої української хорової спадщини.

Our Goal: To give established and aspiring conductors a fresh exposure to the treasure of the great Ukrainian choral heritage.

Instructors: Maestro Laurence Ewashko, Ottawa
Rev. Dr. Taras Kobrynko, Ukraine
Irena Szmihelsky, Edmonton
Irena Tarnawsky, Edmonton

Seminar Lectures to include the following topics:

- * Individual/Private Conducting Lessons
- * Practical work with the Seminar Choir/Rehearsal Techniques
 - * Score Analysis
 - * Choral Musicianship
 - * Vocal Technique
 - * Liturgical Music

Репертуар включатиме наступні жанри:

Духовні, народні, сучасні й оригінальні/авторські твори.

Repertoire will include the following genres:

Sacred works, folk arrangements, contemporary and original compositions

Seminar Fees: \$375 Early Bird by May 31, 2017
\$450 after May 31, 2017

Deadline: June 15, 2017

On-site accommodations available at St. John's Institute www.stjohnsinstitute.com.
Please contact the Institute directly.

Contact Luba Boyko-Bell at info@umsacanada.com or 780.469.4890
www.umsacanada.com

Мінус один...

(Закінчення зі стор. 1)

об'єднаного спільними духовними вартостями і здатного творити моральну політику та справедливую економіку. „Деклярація“ визначила кілька головних принципів, довкола котрих суспільство повинно було згуртуватися:

...Примат свободи та людської гідності. Людина є вільною особистістю, а не придатком державної машини і фінансового капіталу.

Верховенство права та справедливий суд. Рівність перед правосуддям — замість вибіркового застосування закону, що заперечує сам принцип правосуддя та перетворює його на інструмент авторитарної примхи.

Доброчинство та взаємодопомога в суспільстві — замість патерналістських і авторитарних тенденцій державної політики; солідарність з людьми в потребі.

Партнерство та кооперація у сфері національного господарства — замість олігархічного монополізму, чесна конкуренція — замість хижацького взаємознищення і споживацького світосприйняття.

Взаємна відповідальність влади й суспільства за вибір належних і пропорційних засобів для захисту своїх інтересів. Добрі суспільні справи робляться лише добрими способами.

Спроможність до самоорганізації у вирішенні та обстоюванні соціально-політичних питань — замість політичного маніпулювання або схильності до зневіри.

Особиста посвята і жертвність, особливо політиків, заради суспільного блага — замість спекулятивної політики роз'єднань та ворожнечі. Будь-які суспільні зміни вимагають посилення політичної моралі та культури, особистого прикладу.

Серед основних завдань у „Деклярації“ зазначені:

- відновлення чесної, фахової та продуктивної розмови навколо життєво важливих проблем, давши волю творчій ініціативі людей;
- гарантування в цій дискусії право голосу всіх сегментів суспільного життя, незалежно від регіональних, ідеологічних чи будь-яких інших відмінностей;
- зформування критичної маси громадян, які здатні жити у свободі та правді, брати відповідальність за свої вчинки й утверджувати моральну політику.

У кожному новому Зверненні групи червоною ниткою проходило через текст нагадування людям, що вони — люди, що всупереч усім лихам цього нещасливого дня слід зберегти людяність, зберегти високу ціну людського життя і моральні засади як життєву основу для наступних поколінь.

Звичайно ж, годі виміряти, в якій мірі діяльність Групи „Першого грудня“ позначилася на безпрецедентно гуманному характерові Революції Гідності, але поза усіма сумнівами, вплив цей був величезний. Сама колективна присутність своєрідного „морального ордену“ в розбурханому, неоднорідному, багатовекторному українському суспільстві мала значення спокійного, рівного світла в темряві продажного політиканства. Під цим світлом втрачали свою силу і пиху різні медведчуки, шуфрічі, табачники, добкіни, котрим здавалося,

що от-от Україна повернеться в обійми „старшого брата“.

Не менш сильною стороною групи була її реалістичність, оціночна тверезість — її члени залишалися згуртованими й тоді, коли пореволюційна Україна, здавалося, вже почала цілком нову сторінку своєї історії.

Насправді реальність виявлялася неочікуваною і ховала в собі нові небезпеки для незалежної України.

Група відгукувалася на найпекучіші проблеми суспільного буття. Зокрема коли нова влада з усіх сил намагалася протягнути через парламент зміни до Конституції, щоб узаконити спеціальний статус для самопроголошених Донецької і Луганської „народних республік“. Зі звернення групи з цього приводу:

„Ініціативна група „Першого грудня“ поділяє занепокоєність більшості громадян України щодо запропонованих змін до Конституції — як способу їх представлення, так і можливих наслідків імплементації цих змін в частині, що пов'язана з так званими „мінськими домовленостями“. Велику тривогу викликає факт відсутності суспільної довіри до тої частини запропонованих конституційних змін, яка стосується питань, пов'язаних з окупацією Донбасу російсько-терористичними формуваннями. У суспільстві панує переконання, що ці зміни внесені під зовнішнім тиском країни-агресора і західних союзників України і суперечать національним інтересам нашої держави“.

Тобто Група не мала найменшого наміру йти на компроміси в доленосних для України питаннях.

А далі знаходимо у нових зверненнях групи все більше знаків, що в суспільстві все йде не так, як треба. Колективна думка моральних авторитетів нації залишається непочутою. Владі моральність не потрібна. І не потрібні мудрі поради. Вона все знає сама. І знає найкраще.

У цьому випадку знов і знов проголошувати те саме — значить знецінювати слово правди, знецінювати саму правду. Очевидно, саме тому С. Глузман, великий знавець людської психології, зокрема психології владомощців, не схотів більше підписуватися під „зверненнями“, котрі влада абсолютно ігнорувала. Добре розумів, що за цих умов слово розуму і сумління потрохи перетворюється на порожнє говоріння, на резонерство. Коли слово натрапляє на непроникний мур, тоді слід обирати інші засоби.

Сьогодні цей мур називається — Адміністрація Президента. Саме вона три післяреволюційні роки змінювала країну — без зайвих слів, „тихою сапою“, але невідступно. Це теж група, але з протилежним до „Першого грудня“ моральним знаком. Її можна порівняти зі зграєю молодих, азартних вовків. Нюх їх замінює всі інші форми орієнтування в світі. Вони освічені, сильні, наполегливі, хоч усі їхні здібності виявляються лише в зграї. Індівідуальної слави їм не треба, їм досить, що їх помітили і вибрали, і вже тому вони — найкращі.

Особливий нюх вони мають на свого вожака, на кожне його бажання. А ним є не голова АП, невиразний апаратник Сергій Райнін. Давно минулися часи, коли голови АП несли себе, як самостійні політичні діячі. Згадаймо,

як багато дозволяли собі Віктор Медведчук, Віктор Балога, Дмитро Табачник.

Тепер вовча зграя має тільки одного вожака — Президента, людину, котра не в президентській республіці контролює всю владу в країні. Таке враження, що над Україною звелася реінкарнація першого секретаря ЦК Компартії, що стояв високо над урядом, над парламентом, над судом, над пресою. Був безальтернативний.

Й от логічна новина: АП стверджує, що альтернативи Президентіві Петрові Порошенкові нема.

Добре, припустимо, що це справді так, але ж це мала б сказати не АП, а Група „Першого грудня“ — лише в цьому випадку суспільство повірило б у такий висновок.

Як і кожна людина, П. Порошенко має в собі й гарні риси. Навіть для його олігархічного багатства можна знайти вибачення: багатим він став ще до президентства, а що народ бідний дотепер, то це тому, що попередні уряди не будували, а руйнували економіку. Щоправда, одне запитання лізе з мішка шилом: чому за три роки президент дедалі багатіє, а народ — дедалі бідніє?

І все ж навіть ця прегостра проблема не така важлива, як доля незалежної української держави. Тут неприпустимі навіть найменші ризики. А далі триматися за „мінські домовленості“ — більш ніж ризик. Повернення окупованого московськими найманцями Донбасу у склад України на умовах путінського Кремля — більш ніж ризик. То буде останній цвях в труну досі не здійсненої надії на українське національне відродження.

В цій ситуації Група „Першого грудня“ не повинна витратити час на написання правильних, але безрезультатних звернень. Слово правди не повинно бути здевальвоване. Моральний авторитет не повинен виявитися вичерпаним, тому його голос має долимати не з захмарних інтелектуальних висот, а звучати серед народу — на вулицях і площах, на фабриках і фарах, на масових вічах, в університетських аудиторіях.

Приходить на гадку геніальний Гібсонівський фільм „Hacksaw Ridge“ і винятково повчальна історія Десмонда Даса, члена Церкви адвентистів сьомого дня, котрий навіть у воєнній бурі зберіг вірність святій заповіді „Не убий!“. Та не став би Десмонд ніяким моральним прикладом, якби не поєднав цю вірність зі служінням своїй батьківщині в годину війни. Ні разу не торкнувшись зброї, санітар Десмонд під шаленим вогнем японців виніс з поля бою десятки своїх поранених товаришів, й увійшов в історію Другої світової війни як один з її найбільших героїв, заслуживши Медаль Пошани з рук Президента Гарі Трумана.

Моральні авторитети мусять бути з народом, в народній гущі, мусять виносити з полів ідейних боїв поранених російською отрутою, мусять щодня вчити людей розрізняти політику від політиканства, вчити безпомилково вибирати провідників.

Може, прийшов час не чекати, коли пройдисвіти знову повиставляють свої кандидатури, а знаходити найдостойніших й просити їхньої згоди на обрання? Може, так і знайдеться десь на капустяній фармі український Діоклетіан?

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на презентацію
видань, які представить

д-р Франк Сисин

професор історії Альбертського університету (Канада)

**Mykhailo Hrushevsky.
History of Ukraine-Rus'.
Volume Three. To the Year 1340.
(CIUS, 2016)**

Цей том видано завдяки фінансовій підтримці НТШ-А

та

**Михайло Зубрицький.
«Зібрані твори і матеріали
у трьох томах». Т. 2
(2016)**

**в суботу, 1 квітня 2017 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

НОВІ ВИДАННЯ

Розповідь про долі полонених поляків

Євген Цимбалюк

Тетяна Самсонюк. „Полонені вересня 1939-го“. Луцьк. „Монітор Волинський“. 2016.

24 лютого у обласному краєзнавчому музеї відбулась презентація книги Тетяни Самсонюк „Полонені вересня 1939-го“. Від 2014 року Т. Самсонюк, головний спеціаліст відділу використання інформації документів Державного архіву Рівненської області, почала досліджувати документи, пов'язані з долями військовослужбовців та резервістів Війська Польського, які потрапили під репресії радянського режиму на території Рівненщини в 1939-1941 роках.

У книзі зібрано 19 доль, які закінчувалися довготривалим ув'язненням або розстрілом. 17 вересня 1939 року СРСР – союзник нацистської Німеччини – окупував східні області Польщі. Понад 25 тис. польських військових старшин опинилися в радянському полоні. Навесні 1940 року органи НКВД розстріляли більшість військовополонених.

Книга видана українською та польською мовами з низкою архівних документів та фотографій, що були вилучені у військовополонених під час арештів та під час перебування у трудовому таборі НКВД, що діяв на Рівненщині. Фінансували видання Генеральне консульство Республіки Польща в Луцьку та фундація „Свобода і демократія“.

Презентація відбулася з участю авторки, редакторів та зацікавлених історією краю. Книгу підготувала до друку редакція польсько-українського видання „Волинський монітор“ („Monitor Wołyński“), на сторінках якого Т. Самсонюк веде розділ „Повернуті із забуття“.

„Опрацювавши тисячі кримінальних справ, я відчула потребу розповісти про цих людей“, – сказала Т. Самсонюк на презентації, у якій брали участь представники Генерального консульства Польщі у Луцьку, працівники музею, Державного обласного архіву, Архіву управління Служби безпеки України в Рівненській області, науковці, краєзнавці та журналісти.

Рівне

З любов'ю до Закерзонської землі

Ярослав Стех

Люба Гавур. „Казка про маленьку хатку біля малого лісу“. Київ. „Смолоскип“. 2016, 48 стор.

Хочу передати задушевні глибокі пережиття, які ми отримали від книги Люби Гавур „Казка про маленьку хатку біля малого лісу“, яка має тільки 48 сторінок і розміщена у шістьох гілках, але вона охоплює стільки проблем, яких не переповісти й у великих товстих томах. Книжку я відкрив й відразу вголос прочитав до кінця, хоча

моя аудиторія мала тільки одного слухача – дружину. Книжка ця – ґрунтовна і яскрава розповідь про коріння нашого роду, яке так майстерно представлене. З прочитаного годі мені весь матеріал осмислити і належно його передати.

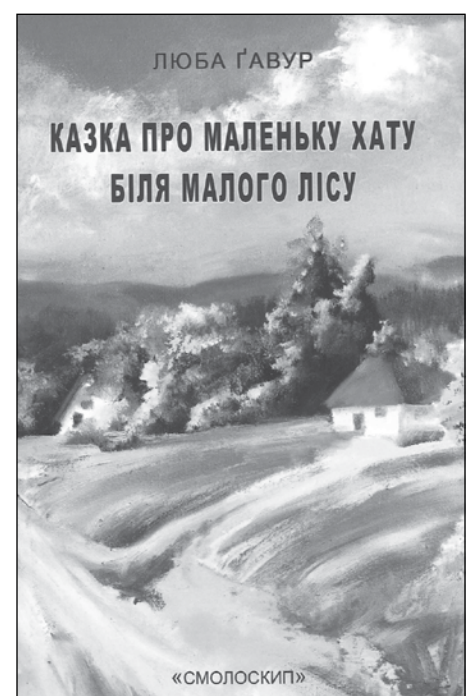
Тут є теми „Еміграція“, „Любов до природи“, „Сім'я“, а загалом любов до Закерзонської землі-матері, яка дала початок життя родові. Читаючи книжку, мимоволі відчуваєш, що ця земля до нас говорить, манить, кидає виклик любові і людського тепла. Кни-

жечка, невеличка за обсягом, змушує наново пережити ці великі події, які десь в замислах у кожного з нас живуть глибоко в серці. Можна сказати – це універсальна мова, яка за своєрідною властивістю доходить до наших почуттів і зворушує своєю тематикою.

Важко визначити повну і глибинну суть істоти цієї праці, бо вона безцінна. Тому мені буде мабуть важко охопити велич і повну цінність та дати заслужену високу оцінку цій праці. Перш за все, книжка написана гарною українською мовою. У її зміст входить цілий комплекс різних суспільних явищ, народотворчих процесів, духовних прикмет, різних взаємін в людському житті. В цій книжці зосереджений цілий літопис всього того, що оточує душевні почуття і зацікавлення.

Книжка доводить, що між людиною, територією і народом існує дуже інтимний зв'язок. Цей зв'язок представлено на тлі сім'ї в радощах і в часі смутку. Єдність сім'ї, взаємна любов, це наймогутніша сила народу. Авторка винесла на самі вишини національну духовність з її глибоким українським корінням в природному патріотизмі, який невіддільний від любови в сім'ї, до своєї землі „маленької хатки, біля малого лісу“ та мальовничих квітів в городі.

Сім'я, мандруючи в далекі світи, цінує не тільки грудку рідної землі, як святість. Далеко, на нових поселеннях, вона везе з собою цю любов, живе в постійному духовному контакті з землею, звідки походить її рід. Інколи ми копіюємо минуле і у вигладженій формі надаємо йому нове життя. Отже, за кожне таке видання треба схвалювати тих,

які пишуть рядок за рядком, речення за реченням, збирають і документують ці коштовні духовні перли, які прикрашають наш рід навіть далеко від рідної землі.

Життя швидкоплинне і ми не завжди встигаємо подякувати батькам за їхнього життя, не завжди маємо час вислухати бабусю і дідуся, щоб їхній досвід й знання з роду в рід, з покоління в покоління належно передавати. Ніхто не здатний відібрати долю наших батьків і наших предків, і те, що ми успадкували від покоління, становить наше духовне майбутнє добро. Треба любити і не забувати свого українського роду і своєї української душі, і бути вдячним тим, які дарували нам наше життя.

Торонто

З питань придбання книжки можна звернутися до авторки на електронну адресу: luba.gavur@gmail.com.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ІНК.

запрошує на Святкування

90-ліття

Таїси Богданської

Концерт і Прийняття

в суботу 29 квітня 2017р.

о 3:00 пополудні

в залі Укр. Народного Дому

140 Prospect Ave., Irvington, NJ

в програмі беруть участь учні й абсолюенти класу Т. Богданської

Привіти і Оголошення до святочної програмки

просимо вислати до **3 квітня**

Контактна Інформація:

Email: Bohdanska90@gmail.com

Tel: 917 747-7996 або 858 722-6652

Просимо резервувати квитки до **15 квітня**

Вступ: 30 дол., діти безкоштовно

Чеки виписувати на: **Ukrainian Music Institute of America Inc.**

і висилати на: **Bohdanna Wolansky 406 River Road, Bogota, NJ 07603**

Всі доходи присвячені на війська у Східній Україні

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
 • Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
 • Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

ПОДОРОЖІ

Найбільший незаселений острів Європи

Олександр Вівчарик

Острів Джарилгач, що на Херсонщині, простягнувся більш як на 40 кілометрів між містами Лазурне і Скадовськ. Це найбільший, а може і взагалі єдиний, незаселений острів Європи. Сьогодні він входить до складу Національного природного парку „Джарилгацький” і є складовою частиною водно-болотних угідь міжнародного значення.

Через його територію проходять основні світові маршрути міграції птахів. Понад 200 видів перелітних птахів охороняються тут згідно з міжнародними зобов'язаннями України.

В акваторії парку мешкає близько 50 відс. видів риб Чорного моря. На острові багато соляних озер, чудові піщані пляжі, тут живуть дики кабани, олені, муфлони. А в морі біля берега можна побачити крабів, рапанів, мідій, креветку, дельфінів.

Дельфіни супроводжують і прогулянковий катер з туристами, який курсує між Скадовськом і Джарилгачем. Ним я і потрапив на острів. Адже хоч він і незаселений, однак екскурсії на його пляжі дозволені. Туристи можуть скупатися у кришталевому чистому морі. А за окрему платню тут пропонують спостереження за дикими тваринами, риболовлю, харчування.

У перекладі з тюркської слово „Джарилгач” означає „обвуглені або обпалені дерева”. І не дивно,

Острів з висоти пташиного польоту. (Фото: Олександр Вівчарик)

Маяки острова – старий і новий.

адже античні джерела свідчать, що острів у давні часи був покритий лісами. На епоху пізньої бронзи припадає розквіт міста Мірмідон на узбережжі Азовського моря. Вихідцем з Мірмідона був син тамешного царя – Ахіл.

Римський географ Мела Помпоній розповідає легенду про те, як Ахіл після перемоги над ворожою флотією у водах Чорного моря святкував цю подію разом зі своїми товаришами, і на одному півострові влаштував змагання з бігу. Цей півострів отримав назву Ахіллів Біг. Він і став згодом островом Джарилгач. На острові можна пройти стежками, які проклали колись ще скити та сармати.

Зі східного боку Джарилгача підноситься ще одна візитівка острова – понад столітній маяк. Вочевидь, стояти йому вже недовго. Але зараз ще можна побачити цю споруду, котра віддалено нагадує Ейфелеву вежу. Мабуть тому, що проект його було розроблено в Парижі учнями видатного Ейфеля. Ця металева каркасна башта, квадратна в перетині, вивершується циліндричною банею. Світло було двох кольорів – білого і червоного. Останнє означало небезпеку.

Почав діяти маяк 1902 року. Біля нього звели будівлю для обслуговування. Та поступово море зруйнувало споруду і підступило впритул до маяка. 1997 року подалі від моря звели новий маяк. Зараз саме він гордо свідчить кораблям: вони пропливають біля острова Ахіла.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

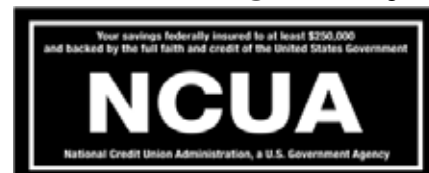
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

НОВИНИ НАУКИ

Штучний інтелект буде розумнішим від людини

Галина Костюк

ТОРОНТО. – 27 січня в Науковому Товаристві ім. Шевченка відбулася доповідь проф. Олександра Романка „Як аналіза даних і штучний інтелект трансформують наше життя”. Микола Держко відзначив початок нової еволюції у структурі нашої цивілізації та багато наслідків цього розвитку. Він запросив Олеся Дольницького представити доповідача.

О. Дольницький сказав, що проф. О. Романко – відомий науковий та громадський діяч. Він здобув ступінь бакалавра з інженерії у Сумах, магістра економіки у Карловому університеті. У 2010 році захистив дисертацію в університеті МакМастер у Гамільтоні і тепер є професором Торонтського та Львівського Українського Католицького університетів, доцентом університету МакМастер та Київського інституту економіки. Протягом 1998-2012 років він працював у канадських, чеських та українських компаніях аналітиком систем та керівником проектів.

Останні шість років проф. О. Романко працює старшим аналітиком у компанії IBM у Торонто, має 17 наукових праць та патентів, а також численні нагороди у Чехії та Канаді. З 2016 року проф. О. Романко є членом Ради директорів Конгресу Українців Канади у Торонто.

Свій виступ доповідач розпочав пропозицією поговорити про те, як штучний інтелект впливає на наше життя. Він зупинився на головних етапах розвитку компанії IBM. У 1920-их роках IBM розробила пер-

фокарти – перший засіб зберігання інформації, а в 1940-их роках система соціального страхування стала можливою завдяки перфокартам. У 1960-1970-их роках перфокарти були замінені магнетними носіями – жорсткими дисками. Над цим працював Любомир Романків – батько жорсткого диску.

Аналітика є трьох видів: описова того, що відбулося в минулому; передбачувальна – що буде у майбутньому та приписувальна – що ми повинні робити, щоб збільшити продаж товарів. Аналіза даних може бути дуже простою, коли не використовується жодних алгоритмів.

Наступний вид аналізу – це використання алгоритмів, які існували в минулому, для нових аплікацій. Є у нас алгоритм найкоротшого шляху, розроблений у 1956 році. Тепер він працює у всіх GPS і може вирахувати шлях, який є найкращим, найтихішим, найшвидшим.

Є також складні алгоритми. У фільмі „Moneyball” генеральний управитель наймав гравців, які були недооцінені, і зібрав найкращу команду. Тепер усі використовують цю спортивну аналітику. Фільм „Minority Report” – про штучний інтелект, демонструє можливості передбачення правопорушень.

Чому ми зараз можемо аналізувати дані, а раніше це було складно? Колись їх було дорого збирати і зберігати, пояснив О. Романко. Тепер люди роблять фотографії і завантажують їх у соціальні мережі. Ми можемо їх аналізувати і знати, що і де відбувається. Можна передбачити, в якому райо-

ні міста може статися правопорушення і запобігти йому. Одна журналістка дослідила, наскільки від примірочної кімнати залежить чи куплять той чи інший товар. Її висновок – освітлення і колір є вирішальними факторами.

Компанія „Google” почалася з двох працівників у Стратфордському університеті. Вони зрозуміли важливість веб-сторінки. Хто знає, як „Google” аранжує результати пошуку? Це один з алгоритмів, який змінив історію людства. Була знайдена методологія, яка резонувала з людьми. Ми не знаємо багато алгоритмів, які змінили наше життя. Штучний інтелект – набір алгоритмів, який нам дозволяє зрозуміти текстову інформацію. Його можна використовувати у медицині – допомогти лікарям приймати рішення.

У майбутньому багато рішень буде прийматися людьми на основі додаткової інформації, алгоритмів. Кажуть, що настане день, коли штучний інтелект буде розумнішим від людини. Інші вважають, що їх не можна порівнювати. Це велика дискусія. Тепер усі компанії використовують аналітику. Вона стає більш персоналізованою, дає відповіді на запитання, скільки слід займатися спортом, що їсти, а згодом – коли брати шлюб, як знайти кращого партнера, ніж є зараз. Є складніші алгоритми, які працюють на веб-сайтах знайомств, доповідач сказав.

Найдавнішим зразком візуальної аналітики є 150-річна мапа походу Наполеона на Москву. Дивлячись на неї, можна зрозуміти історію кампанії Наполеона, не читаючи текст.

Компанія „Bellingcat” на основі даних з соціальних мереж робить цікаву аналітичну інформацію, наприклад про війну Росії з Україною. В Росії існує чотири види медалей, які дають за участь у бойових діях. Вони всі пронумеровані по порядку. Багато хто виставляє на інтернет медаль і посвідчення до них. За цими та іншими нагородами було зроблено висновок, що між 2014 і 2016 роками щонайменше 10 тис. російських військових воювали на сході України.

Науковці пропонують курси з аналітики, семінари, як робляться як театральні вистави. Програма „Prometeus” має в Україні 23 тис. зареєстрованих слухачів. Є магістерські програми з аналізу даних в Українському Католицькому Університеті, які відкрили цього року. Це важливо для України.

Спільний проект з Міністерством освіти України дозволить дітям в Україні читати електронні книги. Діти з вадами зору зможуть слухати книги, вчитися. Проф. О. Романко сказав, що спілкується в Україні з освітянами, і вони вважають, що діти можуть почати вчитися з 4-5-ти років, і добре, коли вони мають свої власні електронні пристрої.

Доповідач також розповів про канадсько-український дослідницький проект „Mitacs Globalink”, студенти для участі у якому добираються на конкурсній основі. „Shevchenko Foundation” спонзорює 10 студентів.

Проф. О. Романко виклав дуже складну тему доступно і захоплююче. Наостанок відповів на численні запитання.

Український Музей в Нью-Йорку пошукує Заступника Директора.
По дальшу інформацію прошу звернутися на адресу:
http://www.ukrainianmuseum.org/temp/job_asstidir.pdf

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306

Tel.: 201-647-6386

e-mail: marijkauna@yahoo.com

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога
вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

**Завантажте наш
мобільний додаток
для всіх ваших
фінансових потреб**

Download Our App!

- Deposit checks...
- View balances...
- Make transfers...
- Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518)266-0791	AMHERST, NY (716)799-8385	BOSTON, MA (781)493-6733	BUFFALO, NY (716)847-6655	CLEVELAND, OH (440)842-5888
FEDERAL WAY, WA (253)237-5293	PORTLAND, OR (503)774-1444	SACRAMENTO, CA (916)721-1188	SYRACUSE, NY (315)471-4074	VANCOUVER, WA (360)597-2096
			WEBSTER, NY (585)545-6276	

877-968-7828 www.rufcu.org
Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

Івасюк вшанований у Києві

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – На Будинку звукозапису 3 березня встановили меморіальну таблицю на честь Володимира Івасюка. Урочистість відбулася напередодні 68-ї річниці композитора. У події взяв участь колишній Президент України Віктор Ющенко.

В. Івасюк народився 4 березня 1949 року у Кіцмані на Буковині, написав 107 пісень, 53 інструментальних твори, музику до кількох спектаклів. Його твори здобули масову популярність в Україні, СРСР і світі.

18 травня 1979 року його було знайдено повішеним у Брюховицькому лісі під Львовом. Похорон В. Івасюка 22 травня 1979 у Львові перетворився на масову акцію протесту проти радянської влади.

Колішній прокурор Львівської області Роман Федик у лютому 2015 році заявив, що В. Івасюк був убитий співробітниками КГБ.

Постійна комісія Київської ради рекомендувала перейменувати проспект Героїв Сталінграда на проспект Володимира Івасюка.

Меморіальна таблиця Володимирові Івасюкові на Будинку звукозапису у Києві. (Фото: Георгій Лук'янчук)

В пам'ять Слави Стецько

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 12 березня минула 14-та річниця, як відійшла у засвіти засновниця Конгресу Українських Націоналістів, голова Проводу ОУН, депутат Верховної Ради України трьох скликань, співорганізатор Червоного Хреста УПА, жіночої мережі і юнацтва ОУН, президент Антибільшовицького блоку народів, відома політична діячка та журналістка Слава Стецько.

У Києві цього дня відбулось

покладання квітів на могилу С. Стецько від представників політичних партій і громадських рухів, соратників видатної діячки та членів її родини.

Панахиду відслужив настоятель Української греко-католицької церкви св. Миколая на Аскольдовій могилі о. Ігор Онишкевич.

З спогадами про С. Стецько виступили голови обох частин ОУН Степан Брацунь і Богдан Червак. Присутні одностайно висловились за присвоєння С. Стецько звання Героя України (посмертно).

Виступає Богдан Червак. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Відзначили 25-річчя...

(Закінчення зі стор. 9)

ковний хор під орудою Олі Чепак заспівав „Многая літа” на слова місцевого поета Володимира Штока. Відбулось урочисте вручення хреста о. М. Дроздовському. Після цього виступали діти танцювальної студії Дмитра і Ніни Коваленків та виконувались гімнастичні вправи під керівництвом Соломії Вонс. Співом звеселяли присутніх Кате-

рина Наноцька та квартет „Байда” в складі Михайла Катрича, Любомира Якиміва, Ігоря Гниди, Петра Стойківа.

Святкову трапезу благословив Владика Роберт. У часі обіду на екрані демонструвались кадри з священничого життя о. М. Дроздовського. Йому вручила квіти редактор радіопрограми Віра Іваницька. Заключне слово виголосив Владика Б. Данило. Подякував усім учасникам свята о. М. Дроздовський.

Ділимося сумною вісткою, що 8 березня 2017 року, проживши 95 літ, спокійно відійшла у вічність у Silver Spring, Maryland наша найдорожча Мама, Бабуся і Стриянка

св. п. АННА ПРИШЛЯК з дому Ґреськів

народжена 20 вересня 1922 року в селі Лісники, Бережанський район, Тернопільська область, у батьків Марії і Михайла.

Вийшла заміж за Олександра Пришляка у 1948 році у Міттенвальді, а опісля оселилася з чоловіком в околиці Hartford та Wethersfield, Connecticut, де була активна в українській церкві, рідній школі, в хорі, Союзі Українок та інших громадських організаціях. Після жалісної страти сина Андрія і чоловіка Олександра переїхала до Maryland в 2012 році.

Панахиду відправлено 17 березня 2017 року у D'Esopo Funeral Chapel, Wethersfield, CT, а Похоронну Службу Божу 18 березня в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла у Гартфорді.

В глибокому смутку залишилися:

дочка	- Марта Мостович з чоловіком Андрієм
дочка	- Іся Пришляк
внучка	- Надія Мостович
внук	- Микола Мостович
племінниця	- Дарія Пришляк з родиною
племінниця	- Христина з чоловіком Brad Farley
племінник	- Адріан Пришляк з родиною
племінник	- Орест Сокольський з родиною
племінниця	- Оріся Baldassari з родиною
і дальша родина в Україні.	

Замість квітів можна складати пожертви на:

- St. Michael's Ukrainian Catholic Church – Cemetery Fund;
 - St. Michael's Ukrainian Parochial School;
 - UNWLA, Inc. – Ukrainian War Victims' Fund;
- або на інші добровільні цілі.

Просимо пересилати всі пожертви на адресу: Marta Mostovych, 14817 Silverstone Dr., Silver Spring, MD 20905.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

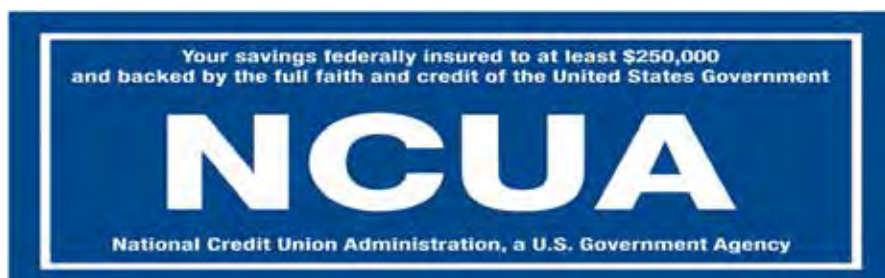
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.